ਮੂਲ ਪਾਠ

ਅਥ ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ ਪੋਥੀ ਲਿਖਯਤੇ॥

ਕ੍ਰਿਤ ਕਵਿ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ

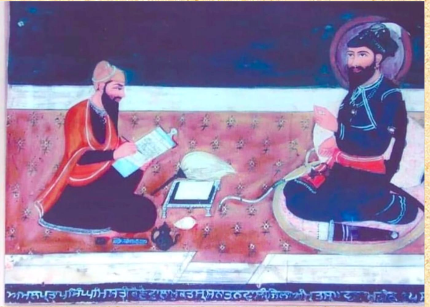

ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਗਾਥਾ ਅਹਿ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਨੈ ਸਿੱਖ ਜੋਇ॥
ਸਿਦਕ ਨਿਭੈ ਸੰਗ ਸਵਾਸ ਤਿਸ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ॥

- ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ ਪੋਥੀ ਲਿਖਯਤੇ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕਵਿ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਵ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਿਖੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ॥ ਬਿਘਨ ਹਰੋ ਮਮ ਦਾਸ ਕੇ ਕਰੋ ਬੁੱਧਿ ਪਰਗਾਸ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਹੇ ਕਰੁਨਾਨਿਧ ਮਿਹਰ ਕਰੌ ਤਉ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਕਥੂੰ

ਇਹ ਲੀਲਾ॥ ਜਿਹ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਰਿ ਸਿਦਕ ਬੜ੍ਹੈ ਔ ਕਾਯਰ ਸੁਨੈ
ਮੁਖ ਰਹੈ ਨ ਪੀਲਾ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਕਟੇ ਨਹਿ ਸੀ ਕਹੀ ਜਿਹ
ਸੀਸ ਦਯੋ ਸਿਖ ਭਯੋ ਨ ਢੀਲਾ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਭੁਅ ਮੱਧ ਕੋਊ
ਸਮ ਸਿੰਘ ਮਨੀ ਨਹਿ ਭਯੋ ਹਠੀਲਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰੈ
ਜਿਹ ਧਰਮ ਹਿਤ ਖਾਤਰ ਪਰ ਉਪਕਾਰ॥ ਐਸੇ ਸਿਦਕੀ ਸਿੱਖ
ਕੀ ਗਾਥਾ ਕਹੂੰ ਉਚਾਰ॥੩॥ ਭੁਅ ਮੱਧ ਵਿਖੈ ਜਸ ਫੈਲਿਓ

ਸੁਰ ਲੋਕ ਭਈ ਜਿਹ ਜੈ॥ ਕਥਾ ਸੁਨੋ ਸੁਭ ਤਾਹਿ ਕੀ ਮਨੀ
ਸਿੰਘ ਕੀ ਐ॥੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਕਹਿ ਹੌਂ ਗਾਥਾ॥
ਲਿਖੀ ਸੁਨੀ ਜੈ ਹਮ ਕਾਥਾ॥ ਨਿਕਟ ਮੁਲਤਾਨ ਅਲੀਪੁਰ
ਜੋਊ॥ ਰਹਨੇ ਹਾਰ ਤਹਾਂ ਕਾ ਸੋਊ॥ ਇਨ ਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ
ਸਾਰੇ॥ ਬੇ ਆਦੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਰੇ॥ ਬਲੂ ਰਾਉ ਇੱਕ ਬੀਰ
ਬਹਾਦਰ॥ ਰਹਿਯੋ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਕੇ ਸਾਦਰ॥ ਹੋਇ ਅਗਰ

ਮਾਰੇ ਤੁਰਕੇਰੀ॥ ਸਾਂਗ ਹੁਤੇ ਦ੍ਵਾਦਸ ਸੇਰੀ॥ ਹੁਤੇ ਬਲੰਦ ਬਾਹੁਬਲਿ ਭਾਰੀ॥ ਉਦੇ ਦੀਪ ਕੇ ਬੰਸ ਮਝਾਰੀ॥ ਬੱਲੂ ਕਾ ਸੁਤ ਮਾਈਦਾਸ॥ ਹਿਯੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਜਿਹ ਪਯਾਸ॥ ਗੁਰ ਆਗੇ ਰਹਿ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ॥ ਰਾਉ ਬੱਲੂ ਕਾ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਾਵੈ॥ ਦ੍ਵਾਦਸ ਪੁੱਤ ਇਸੀ ਕੇ ਆਇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਪੁਨ ਭਾਖ ਸੁਨਾਇ॥੫॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਸਠ ਸੁਤ ਜੇਠਾ ਭਯੋ ਦਿਆਨ ਦਾਸ ਸੁਤ ਦੂਜ॥

ਮਨੀ ਰਾਮ ਤੀਸਰ ਭਯੋ ਤ੍ਰਿਤੀ ਗੁਨੀ ਕੁਲ ਪੂਜ॥੬॥
ਦੁਨੀਆ ਮਾਨਾ ਅਮਰ ਚੰਦ ਸਪਤਮ ਭਯੋ ਰੂਪਾਇ॥ ਮਧਰੀ
ਥੀਂ ਇਹ ਸਾਤ ਸੁਤ ਤੇਜ ਭਾਨੁ ਸਮ ਆਇ॥੭॥ ਚੌਪਈ॥
ਅਵਰ ਲਡਿੱਕੀ ਨੇ ਸੁਤ ਜਾਇ॥ ਜਗਤੂ ਸੋਹਣਾ ਲਹਿਣਾ
ਗਾਇ॥ ਹਨੀ ਚੰਦ ਪੰਚਮ ਭਯੋ ਪੂਤ॥ ਪਾੱਚੋ ਪਾਂਡਵ ਸਮ
ਮਜਬੂਤ॥ ਦੂਸਾ ਰਵੀ ਜਗਤ ਇਹ ਭਏ॥ ਹੇਤ ਧਰਮ ਸੀਸ

ਜਿਨ ਦਏ॥ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕੀ ਹੈ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ॥ ਬੀਚ ਜਗਤ
ਕੁਲ ਕਰੀ ਉਜਾਰੀ॥ ਵਿਖਮ ਕੀਏ ਰਣ ਮਾਹਿ ਅਖਾਰੇ॥ ਚੁਣ
ਚੁਣ ਕੇ ਦੋਖੀ ਬਹੁ ਮਾਰੇ॥ ਇਨ ਮੈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਕਰਣੀ॥
ਇਕ ਜਿਹਵਾ ਸੇ ਜਾਇ ਨ ਬਰਣੀ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਜਿਹ ਦੀਏ
ਕਟਾਇ॥ ਕਿਹਾ ਮੁੱਖੋਂ ਨਹਿ ਸੀ ਅਲਾਇ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਜਿਹ
ਦੀਏ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀਂ ਗੁਰ ਥੀਂ ਕੁਰਬਾਨ॥੮॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਸਤ੍ਹਹ ਸੈ ਇਕ ਬੀਤਯੋ ਸੰਬਤ ਬਿਕ੍ਰਮ ਰਾਇ॥ ਚੈਤ ਸੁਦੀ ਥਿਤ ਦ੍ਵਾਦਸੀ ਰਵੀ ਵਾਰ ਦਿਨ ਥਾਇ॥੯॥ ਮਧਰੀ ਕੇ ਕੁੱਖੇ ਭਯੋ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੁਧਿਮਾਨ॥ ਗਾਥਾ ਆਗੇ ਕੀ ਕਥੂੰ ਅਥਾ ਬੁਧਿ ਬਲ ਗਯਾਨ॥੧੦॥ **ਕਬਿੱਤ॥** ਆਯੂ ਬੀ ਛੁਟੇਰੀ ਸਭੇ ਤੇਰਾਂ ਬਰਖ ਮਨੀਏ ਕੀ ਮਾਈ ਦਾਸ ਗੈਲ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਢਿਗ ਆਇ ਜੀ॥ ਸੱਤਵੇਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਤੀਰ ਕੀਰਤ ਪੁਰੇ ਚ ਪਹੁੰਚ

ਬੰਦਨ ਕਰਤ ਸੀਸ ਮਨੀਆ ਨਿਵਾਇ ਜੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ
ਹੋਣਹਾਰ ਦੇਖ ਮਨੀਏ ਕੋ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਕਿਹਾ ਮੁਖੋਂ ਇਹ
ਅਲਾਇ ਜੀ॥ ਮਨੀਆ ਇਹ ਗੁਨੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਬੀਚ ਜਗ
ਸਾਰੇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੋਂ ਕਿਹਾ ਇਹ ਸੁਣਾਇ ਜੀ॥੧੧॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਕੀਰਤ ਪੂਰੇ ਕੁਛ ਕਾਲ ਜਬ ਮਨੀਆ ਰਿਹਾ ਹਜ਼ੂਰ॥
ਬਰਤਨ ਮਾਂਜੇ ਲੰਗਰ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਮਲ ਕਰ ਦੂਰ॥੧੨॥ ਬਾਣੀ

ਪੜ੍ਹੈ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਹੀਏ ਹਰਖ ਬੜ੍ਹਾਇ॥ ਦੋਇ ਬਰਖ ਕਾ ਸਮਾ ਇਮ ਬੀਤ ਗਯੋ ਤਿਹ ਆਇ॥੧੩॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਮਨੀਏ ਕੀ ਆਯੂ ਹੋਈ ਪੰਚ ਦਹਿ ਬਰਖ ਦੀ ਜਾਂ ਮਾਈ ਦਾਸ ਢਿਗ ਗੁਰਾਂ ਬੇਨਤੀ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਭਨੋ ਜੀ ਇਹ ਨੂੰ ਗੈਲ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੀਜੈ ਸੇਵਕ ਨੇ ਕੀਤੀ ਇਹ ਦੇ ਬਿਆਹਿ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੈ ਸ਼ਰਧਾ ਸਹਿਤ ਭਾਉ ਅਧਿਕ ਜਨਾਯੋ ਆਨ ਕਰੋ ਮਿਹਰ

ਦਾਸ ਤੇ ਇਹ ਇਮਾਨਤ ਤਿਹਾਰੀ ਹੈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਤੀਰ ਮਨੀ ਰਾਮ ਕੂੰ ਬੁਲਾਇ ਗੁਰਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗੈਲ ਤੋਰ ਆਇਆ ਸਦਨ ਮਝਾਰੀ ਹੈ॥੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਧਰੀ ਸੁਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲੀਆ ਕੰਠ ਲਗਾਇ॥ ਭੈਣਾ ਮਿਲੀਆਂ ਬੀਰ ਕੋ ਹੀਏ ਹਰਖ ਬਡ੍ਹਾਇ॥੧੫॥ ਅਲੀ ਪੁਰੇ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ॥ ਪੁਛੀ ਸਬ ਨੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਮਾਈ ਦਾਸ ਬੀਂ

ਆਣ॥੧੬॥ ਕਬਿਤ॥ ਖੈਰ ਪੁਰੋਂ ਆਏ ਗੰਢ ਸਾਹੇ ਦੀ ਸੀ ਲੈ ਕੇ ਨਾਈ ਅਸਾਢ ਸੁਦੀ ਪੁੱਨਿਆ ਜੇ ਕਿਹਾ ਈ ਅਲਾਇਆ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭੈਣੂ ਭਾਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਸਭਨਾਂ ਕੂੰ ਭੇਜ ਡੂਮ ਲਏ ਸਾਕ-ਸੈਨ ਸੀ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਤਾਊ ਚਾਚੇ ਮਾਮੂ ਵੀਰ ਚੜ੍ਹੇ ਏ ਜਨੇਤ ਬੰਨ੍ਹ ਮਨੀ ਗਮ ਬੀਚ ਵਾਂਗੂ ਚਾਂਦ ਦੇ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਬਾਜਾ ਸੰਗ ਬਜਦਾ ਜਨੇਤ ਦੇ ਸੀ ਛੁਟਦੇ ਸੀ

ਗੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਖੈਰ ਪੁਰ ਆਇਆ॥੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚੜ੍ਹੀ ਜਨੇਤ
ਪੁਰ ਅਲੀ ਥੀਂ ਢੁਕੀ ਖੈਰ ਪੁਰ ਬੀਚ॥ ਦੇਖਣ ਆਏ ਬਰਾਤ ਕੂੰ
ਗਾਊਂ ਥੀਂ ਊਚ ਅਰ ਨੀਚ॥੧੮॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ ਨਦੀ ਕੇ
ਬਸੈ ਖੈਰ ਪੁਰ ਗਾਵ॥ ਲਖੀ ਰਾਇ ਤਿਹ ਠਾਂ ਰਹੇ ਜਾਦੋ ਬੰਸੀ
ਰਾਵ॥੧੯॥ ਦ੍ਵੈਯਾ॥ ਪਹੁੰਚੀ ਜੰਨ ਨਗਰ ਢਿਗ ਆਕੇ ਲੈਨ
ਪੰਚ ਰਲ ਆਏ॥ ਹੋਈ ਮਿਲਣੀ ਦੇਣ ਵਧਾਈਆਂ ਨਾਰੀਆਂ

ਮੰਗਲ ਗਾਏ॥ ਜੰਞ ਉਤਾਰੀ ਦਿੱਤਾ ਆਦਰ ਭੱਟਾਂ ਗਾਉਣ ਸੁਣਾਏ॥ ਖਾਇ ਪੀਆਇ ਸੁਆਏ ਜਾਨੀ ਤੜਕੇ ਲੀਏ ਉਠਾਏ॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਤੱਤ ਦਿਵਾਏ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਵਿਆਹੀ ਸੀਤੋ ਜਾਦਵ ਲਖੀ ਗਏ॥੨੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਈ ਦਾਸ ਸੁਤ ਵਿਆਹਿ ਕੈ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ॥ ਸੁੱਸਰਿਆਂ ਘਰ ਬੇਟਾ ਸੋਹੇ ਜਿਉਂ ਤਾਰਨ ਮੈਂ

ਚੰਦ॥੨੧॥ ਰਹੀ ਬਰਾਤ ਦੋ ਰੈਨ ਥੀ ਖੈਰ ਪੁਰੇ ਹਰਿਖਾਇ॥
ਦਾਜ ਦਾਵਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤੀ ਬੇਟੀ ਲੱਖੀ ਰਾਇ॥੨੨॥
ਸਵੈਯਾ॥ ਵਿਆਹਿ ਕਰਾਇ ਜਬੈ ਮਨੀਆ ਕੁਛ ਕਾਲ ਰਹਿਯੋ
ਆਪਣੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਈ॥ ਜੇਠਾ ਦਿਆਲਾ ਬਡੋ ਭਾਈ ਏਸ ਥੀਂ
ਗੈਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰ ਕੀਰਤ ਆਈ॥ ਕੀਯੋ ਦੀਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ
ਕਾ ਪਦ ਪੰਕਜ ਮੇਂ ਪੁਨਿ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ॥ ਭਾਂਡਨ ਮਾਂਜਨ

ਸੇਵ ਕਰੈ ਸਿੰਘ ਇਹੋ ਦਿਨ ਰੈਨ ਕਰਾਈ॥੨੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੇਵਾ
ਥੀਂ ਸੇਵਕ ਭਇਆ ਮਨੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ॥ ਸੇਵਾ ਥੀਂ
ਮੇਵਾ ਮਿਲੈ ਕਰੈ ਇਹੋ ਅਰਦਾਸ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਧਾਰਣ
ਕਰੈ ਹਿਰਦੈ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਮਨ ਮਸਤਕ ਰਹੇ ਚਰਨ
ਤਵ ਹੈ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹ ਚਾਇ॥੨੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਛੁਕ
ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਯੋ॥ ਸਪਤਮ ਗੁਰ ਪਰਲੋਕ

ਸਿਧਾਯੋ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਾਏਂ॥ ਮਨੀਆ ਇਨ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਏ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਬਕਾਲੇ ਮੱਧ ਅਲਾਇਆ॥ ਮਨੀਆ ਮਾਤ ਸਾਥ ਤਬ ਆਏ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਏ॥ ਜੇਠਾ ਦਿਆਲਾ ਇਨ ਕੇ ਭਾਈ॥ ਰਹੇ ਹਜ਼ੂਰ ਗੁਰੂ ਸ਼ਰਨਾਈ॥ ਮਨੀਆ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਤਿਹ ਰਹਿ ਕਰ॥ ਆਯੋ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਕਹਿ ਕਰ॥ ਸੇਵਾ

ਹਰੀ ਇਹੋ ਅਰਦਾਸ॥ ਸਿਖੀ ਨਿਭੈ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ॥੨੬॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਮਨੀਆ ਤੁਲਸੀ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਨਠੀਆ ਚੰਦਨ ਰਾਇ॥
ਊਦਾ ਆਦਿਕ ਮਿਲ ਸਭੀ ਪਹੁੰਚੇ ਅਲੀਪੁਰ ਆਇ॥੨੭॥
ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਰਹਿਯੋ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਅਲੀ ਗਾਮ ਬੁਲੰਦ॥
ਵੈਸਾਖੀ ਕੇ ਦਿਵਸ ਪੈ ਪਹੁੰਚਯੋ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ॥੨੮॥

ਸਵੈਯਾ॥ ਏਤ ਦਿਸਾ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਹੇਤ ਆਯੋ ਕਰ

ਪੂਰਬ ਦੌਰ॥ ਪੁਰੀ ਆਨੰਦ ਆਨੰਦ ਭਯੋ ਘਨੀ ਸੰਗਤ
ਆਵਤ ਵਾਂਗਰ ਭੌਰ॥ ਦਰਸਨ ਪਾਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਕੇ
ਚਹੁੰ ਦਿਸ ਮੇਂ ਮਚ ਗਯੋ ਸੀ ਰੌਰ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਨੀ
ਸਿੰਘ ਜੁ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਬੰਦਨ ਕਰਤ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰ॥੨੯॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਆਯੋ ਸਹਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਕੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੁਧਿਮਾਨ॥
ਸਤ੍ਹਹ ਸੈ ਨੌ ਬੀਸ ਮੈਂ ਚੇਤ੍ਰ ਮਾਸ ਪਛਾਨ॥੩੦॥ ਤੇਗ

ਬਹਾਦਰ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਚੱਕ ਨਾਨਕੀ ਮਾਹਿ॥ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੈ ਬਾਣੀ
ਸੁਣੇ ਬਾਣੀ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਹਿ॥੩੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹਿੰਦ ਵਿਖੈ ਅੰਧ
ਘੋਰ ਮਚਿਓ ਜਬ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਨਹਿ ਦੇਖਨ ਪਾਵਤ॥ ਧਰਮ
ਦੀ ਥਾਂ ਅਧਰਮ ਹੋਵੈ ਨਹਿ ਰਿਛਕ ਗਊ ਗਰੀਬ ਦਿਖਾਵਤ॥
ਤਬ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਥੇ ਚਕ ਨਾਨਕੀ ਬੀਚ
ਬਤਾਵਤ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਇਸ ਘੋਰ ਕਲੂ ਮਹਿ ਗੁਰੂ ਜੰਞੂ ਟਿਕੇ

ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਵਤ॥੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੁਖੀਏ ਬਿਪ੍ਰ ਜੁ ਚੱਲ ਕੇ
ਆਏ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ॥ ਬਾਂਹਿ ਅਸਾਡੀ ਪਕਰੀਏ ਗੁਰ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਚੰਦ॥੩੩॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਣ
ਇਮ ਹਾਹਾ ਕਾਰ॥ ਰਛਿਕ ਗਊ ਗਰੀਬ ਕਾ ਕਲ ਜੁਗ ਕਾ
ਅਵਤਾਰ॥੩੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਹਿਯੋ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ
ਦੱਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੱਟਨ ਗ੍ਰਾਮਃ ਹਮਰੋ ਬਲ ਅਬ ਰਹਯੋ ਨਹਿ

ਕਾਈ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਰਾਈ॥ ਗਜ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ
ਹਾਰੇ॥ ਤੁਮ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹੈਂ ਅਵਤਾਰੇ॥ ਜਿਮ ਦਰੋਪਤੀ ਰਾਖੀ
ਲਾਜ॥ ਦਿਯੋ ਸਵਾਰ ਸੁਦਾਮੈ ਕਾਜ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਆਏ ਬਾਰੈ॥ ਬਾਕ ਪਰੈ ਹਉਂ ਤਉਂ ਦਰਬਾਰੈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਇਮ
ਅਰਜ ਗੁਜ਼ਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੀ॥੩੫॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਗੁਰ ਦਰ ਤੇ ਇਮ ਬਿਪ੍ਰ ਨੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ॥

ਅਵਰ ਵਾਸਨਾ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੱਕੀ ਤਉ ਸਰਨਾਇ॥੩੬॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਰਵੀ ਚਾਂਦ ਹੈਂ ਜਗਤ ਮੇਂ ਜਉ ਲਉ ਧਰਨ ਅਕਾਸ॥
ਨਾਮ ਰਹੇ ਸਦੀਵ ਤਉ ਪੂਰੇ ਜਨ ਕੀ ਆਸ॥੩੭॥ ਚੌਪਈ॥
ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਮਨ ਠਹਿਰਾਈ॥ ਬਿਨ ਸਿਰ ਦੀਏ
ਜਗਤ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਥੀ ਪਾਸ ਬਹਾਯੋ॥ ਕਮਰ
ਕਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਾਯੋ॥ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਸ਼੍ਰੀ ਫਲ ਏਕ॥ ਧਰ

ਆਗੈ ਦਿਯੋ ਮਸਤਕ ਟੇਕ॥ ਬਾਲ ਗੁਰੂ ਤਬ ਕਹਿਯੋ
ਅਲਾਇ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤਉ ਕਰੋ ਸਹਾਇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸੁਨ
ਧੀਰਜ ਦੀਨ॥ ਦਿੱਲੀ ਦਿਸਾ ਪਿਆਨਾ ਕੀਨ॥੩੮॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਠਾ ਮਨੀਆ ਆਦਿ ਸਿਖ ਰਹੇ ਦਸਮ ਗੁਰ ਪਾਸ॥
ਦਿਆਲਾ ਊਦਾ ਗੈਲ ਗੁਰ ਗਏ ਖਸ਼ਟ ਸਿਖ ਖਾਸ॥੩੯॥
ਆਯੂ ਪੈਂਤੀ ਬਰਖ ਕੀ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਆਹਿ॥ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਏ

ਪੋਥੀਆਂ ਮਨ ਮਹਿ ਬਹੁ ਉਤਸਾਹਿ॥੪੦॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਸੇਵਾ ਸੀ
ਕਰੰਤ ਤੇ ਰਹੰਤ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਸਦਾ ਲਿਕ ਲਿਖ ਬਾਣੀ ਕਰੇ
ਪੋਥੀਆਂ ਤਿਆਰ ਇਹ॥ ਪੜ੍ਹਦਾ ਪੜ੍ਹਾਂਦਾ ਤੇ ਜਤਾਂਦਾ ਨਹੀਂ
ਆਪ ਤਾਂਈਂ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਮੱਤ ਉਚੀ ਇਹੋ ਦਿਲ ਧਾਰ ਇਹ॥
ਹਠੀ ਤਪੀ ਪੂਰਾ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਸੀ ਸਾਖੀਆਂ
ਸਿਦਕ ਦੀਆਂ ਕਰਦਾ ਉਚਾਰ ਇਹ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਇਵੇਂ ਕਿਵੇਂ

ਬੀਤ ਗਏ ਬਰਖ ਕਈ ਜੁੱਧ ਦੇ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਇਹ॥੪੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਸ ਚਾਲ ਕਰ ਪਾਂਵਟੇ ਗਏ ਜਮਨਾ ਕੇ ਤੀਰ॥ ਮਹਿਲ ਬਨਾਇ ਰਹਿਨੇ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਪੀਰ॥੪੨॥ ਬਰਖ ਤੀਨ ਬੀਤੇ ਜਬੀ ਪੁਰੀ ਪਾਂਵਟੇ ਮਾਹਿ॥ ਗਾਥਾ ਆਗੇ ਜਿਮ ਭਈ ਦੂਨ ਦੇਸ ਕੀ ਆਹਿ॥੪੩॥ ਦੈਯਾ॥ ਦਸ਼ਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੀਚ ਪਾਂਵਟੇ ਤੀਨ ਬਰਖ ਇਵ ਬੀਤੇ॥ ਰੋਝ

ਰੀਛ ਔ ਸਿੰਘ ਘਨੇ ਗੁਰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਏ ਚੀਤੇ॥ ਦੂਨੋਂ ਸ੍ਰੀ
ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਵਲ ਲਿਖਾਈ॥ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀਨੂੰ ਮੋਰ
ਪਤੀ ਜੇ ਗਏ ਪਰਲੋਕ ਸਿਧਾਈ॥ ਪੜ੍ਹ ਪਾਤੀ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ
ਜੀ ਗੈਲ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਲੈ ਕੇ॥ ਅਪਰ ਸਿੰਘ ਭੀ ਗਮਨੇ ਗੁਰ
ਸਿਉਂ ਗੁਲਕ ਤੁਫੰਗ ਨੁਕੈ ਕੇ॥ ਦੂਨੇ ਪਹੁੰਚ ਮਸੰਦਨ ਕੇਰੀ
ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰ ਖੁਟਿਆਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸੋਧਨਾ ਕੀਨੀ ਗੁਰ

ਗੋਬਿੰਦ ਜਗਰਾਈ॥੪੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੁਸ਼ਟਨ ਨੂੰ ਫ਼ਲ ਭੁਗਤਾਇ॥ ਨਗਰ ਪਾਂਵਟੇ
ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੈ ਕੀ ਬੰਬ ਬਜਾਇ॥੪੫॥ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਇਮ
ਬੀਤਯੋ ਨਗਰ ਪਾਂਵਟੇ ਮਾਹਿ॥ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ਘਨੀ ਤਿਹ
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇ॥੪੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਦੇਸ ਬਦੇਸ ਤੇ
ਸੰਗਤ ਆਵੈ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵੈ॥ ਬਾਵਨ

ਕਵੀ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਰਹੈ॥ ਮਨੀਆ ਉਨ ਮਹਿ ਗੁਨੀਆ ਅਹੈ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕਲਗੀਧਰ ਆਪੈ॥ ਬੀਰ ਰੱਸ ਕੀ ਕਥਾ ਅਲਾਪੈ॥
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੱਧ ਹੈ ਜਾਨੋ॥ ਖੜਗ ਸਿੰਘ ਕਾ ਯੁੱਧ
ਪਛਾਨੋ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਨਤ ਕਾਇਰਤਾ ਭਾਗੈ॥ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਮਹਿ
ਹੋਇ ਅਨੁਰਾਗੈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੀਰ॥ ਜਿਮ ਗਏ
ਮਾਤ ਪੰਜਾਬੋ ਤੀਰ॥੪੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਤੀ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਕੇ

ਲਿਖ ਕਰ ਦਈ ਪਠਾਇ॥ ਮਾਤ ਪੰਜਾਬੋ ਦੂਨ ਤੇ ਨਗਰ ਪਾਂਵਟੇ ਮਾਹਿ॥੪੮॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਥੀਂ ਆਦਿ ਲੈ ਨਾਮੀ ਨਾਮੀ ਬੀਰ॥ ਭੇਜੇ ਇਵ ਦਸਮੇਸ਼ ਗੁਰ ਮਾਤ ਪੰਜਾਬੋ ਤੀਰ॥੪੯॥
ਚੌਪਈ॥ ਇਕ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਮਹਾਂ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਕਪੱਤਾ ਥੀ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਤੁਲ ਮਤੰਗ ਦੇਹ ਜਿਸ ਕੇਰੀ॥ ਮੰਦ ਮਤ ਜਿਹ ਅੰਬਰ ਗੇਰੀ॥ ਪੂਜਾ ਖਾਹਿ ਮਤ ਜਿਹ ਮਾਰੀ॥

ਮੁਗਧ ਕੁਕਰਮੀ ਬੀ ਹੰਕਾਰੀ॥ ਗੈਲ ਪੰਜਾਬੋ ਨਹਿ ਇਸ ਬਨੀ॥
ਸੰਗ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਕੇ ਇਸ ਕੀ ਘਨੀ॥ ਬੋਲ ਤੋਲ ਇਸ ਆਹਿ
ਨਿਆਰਾ॥ ਮਾਤ ਪੰਜਾਬੋ ਇਸੇ ਧਿਕਾਰਾ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਮਤਿ
ਮੰਦ ਮਸੰਦ॥ ਕੁਪਯੋ ਗੈਲ ਦੁਸ਼ਟ ਨੰਦ ਚੰਦ॥੫੦॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਹੋਨੀ ਟਲੀ ਨਹਿ ਕਿਸੀ ਤੇ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਜੋਇ॥
ਬਰਤੀ ਸਭ ਕੀ ਸਿਰੀ ਪੈ ਇਸ ਤੇ ਬਚਯੋ ਨਹਿ ਕੋਇ॥੫੧॥

ਨਿੰਦਾ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਕੀ ਕਰੀ ਮੁਗਧ ਥੀ ਆਇ॥ ਤਖਤ
ਪੋਸ ਥੀਂ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਾਰਯੋ ਭੂਅ ਉਲਟਾਇ॥੫੨॥
ਸਿਰਖੰਡੀ ਛੰਦ॥ ਸਿੰਘ ਮਨੀ ਥੀ ਬੀਰ ਕੇਹਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਕਾ॥
ਨੰਦ ਚੰਦ ਸੀ ਗੈਲ ਜੋਧਾ ਇਸ ਕੀ ਦਯਾਰਾਮ ਥੀਂ ਆਦਿ
ਸਿਖ ਪਚਾਸ ਸਬ॥ ਇਕ ਥੀਂ ਇਕ ਸਵਾਇਆ ਦੀਰਘ
ਸੂਰਮੇ॥ ਫੜੇ ਮਾਰ ਲੌ ਹੋਈ ਤੇਗਾਂ ਖੜਕੀਆਂ॥ ਗੁਰਬਖਸ

ਗਿਆ ਥੀ ਭਾਗ ਮੇਲੇ ਬੀਚ ਤੇ॥ ਮਾਤ ਪੰਜਾਬੋ ਮੱਧ ਖਲੋਈ
ਆਣ ਕੇ॥ ਖੰਡੇ ਘਤੇ ਮਿਆਨੀਂ ਪੱਲੂ ਫੇਰਿਆ॥ ਮੰਨ ਬਚਨ
ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਤ ਵਾਗਾਂ ਮੋੜੀਆਂ॥ ਵਿਝੜ ਗਿਆ ਸੀ ਮੇਲਾ ਪਹੁੰਚੇ
ਪਾਂਵਟੇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸੀ ਠਾਨ ਬੰਦਨ ਗੁਰਾਂ ਕੂੰ॥ ਬਿਰਥਾ
ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ਦੇਹਰਾ ਦੂਨ ਕੀ॥੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਣੀ
ਵਾਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਖਨ ਤੇ ਸੀ ਆਹਿ॥ ਰਾਮਰਾਈਆਂ ਕਾ

ਕਬੀ ਭੀ ਕਰਯੋ ਨ ਮੂਲ ਵਿਸਾਹਿ॥੫੪॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨਨ ਹਾਰ॥ ਪੰਥ ਉਪਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਲਿ ਮੇ ਲਿਯੋ ਅਵਤਾਰ॥੫੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਛੁਕ ਦਿਨ ਸੁ ਇਸ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਦੁਸ਼ਤ ਸਭ ਘਾਯੋ॥ ਨਗਰ ਪਾਂਵਟੇ ਜੋ ਚੱਲ ਆਵੈ॥ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਥੀਂ ਪਾਵੈ॥ ਰਿੱਧ ਸਿੱਧ ਸਬ ਗੁਰ ਘਰ ਆਈ॥ ਆਵੈ ਖਾਲੀ ਭਰਿਆ

ਜਾਈ॥ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਨਿਤ ਚੜੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ॥ ਨਦੀ ਉਰੈ ਕਬ
ਜਾਵੈਂ ਪਾਰ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸ਼ਾਹ ਫਤੇ ਨਰੇਸ਼॥ ਕੋਪਯੋ ਸੰਗ ਗੁਰੂ
ਦਸਮੇਸ਼॥੫੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਾਗੌਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਾ
ਪ੍ਰਤਾਪ॥ ਬਢਯੋ ਦੇਖ ਗੜ੍ਹਵਾਲੀਆ ਸਹਿ ਨਾ ਸਕਯੋ ਸੁ
ਆਪ॥੫੭॥ ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ ਪੰਤਾਲ ਮੇਂ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਨਰੇਸ਼॥
ਅਸੂਨ ਮਾਸ ਕੀ ਠਾਰਵੀ ਊਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼॥੫੮॥

ਚੌਪਈ॥ ਸੂਹੀਏ ਖਬਰ ਪੁਚਾਈ ਸਾਰੀ॥ ਚੜਿਯੋ ਦਲ ਰਾਜਨ ਕੂੰ ਭਾਰੀ॥ ਮਨੀਏ ਸਹਿਤ ਨਾਮੀ ਸਿੱਖ ਜੇਤੇ॥ ਰਾਖੇ ਸਬ ਤਕੜਾਈ ਹੇਤੇ॥ ਦਯਾਰਾਮ ਅਰ ਊਦਾ ਮਾਨਾ॥ ਜੈਤਾ ਜੇਠਾ ਚੰਦਨ ਦਾਨਾ॥ ਧਰਮਾ ਜਾਟ ਬਚਿਤ੍ਰ ਰਾਇ॥ ਸਾਹਿਬ ਚੰਦ ਕੋਪਯੋ ਬਹੁ ਆਇ॥ ਮਰੇ ਅਨੇਕਾ ਭਗੀ ਸਿਪਾਹਿ॥ ਭਈ ਜੀਤ ਪ੍ਰਥਮ ਇਹ ਆਹਿ॥ ਮਚਯੋ ਜਹਿ ਇਹ ਘੋਰ

ਸੰਗਰਾਮਾ॥ ਜਮਨਾ ਤੀਰ ਭੰਗਾਣੀ ਨਾਮਾ॥ ਨਦੀ ਗਿਰੀ ਕਾ
ਸੰਗਮ ਜਾਹਿ॥ ਡੇਢ ਜਾਮ ਭੇੜਾ ਭਯੋ ਤਾਹਿ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ
ਜੀਤ ਘਰ ਆਏ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਬਾਜਨ ਬਜਵਾਏ॥੫੯॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਰਹੇ ਪਾਂਵਟੇ ਮਾਹਿ॥ ਸੰਤਨ
ਕੀ ਰਛਿਆ ਕਰੀ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਘਾਰੇ ਤਾਹਿ॥੬੦॥ ਸਹਿਰ
ਪਾਂਵਟਾ ਛੋਰ ਗੁਰ ਆਏ ਮੁਚਨ ਕਪਾਲ॥ ਪੁਰਬ ਮਨਾਇ

ਆਗੇ ਚਲੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਲਾਲ॥੬੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਹਿਲੂਰ
ਦੇਸ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਈ॥ ਮਨੀਏ ਕੀ ਕਹੂੰ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ॥
ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਆਲਸ ਕੂੰ ਤਿਆਗੈ॥ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਨਿਸ ਰਹਿੰਦੀ
ਜਾਗੈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਮਨੀਆ ਮੱਜਨ ਕਰੈ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ
ਮਸਤਕ ਧਰੈ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰ ਸੇਵਾ ਮਨ ਮਾਂਜੇ॥ ਅੰਧੇਰੀ
ਬਦਲ ਨ ਦੇਖੇ ਝਾਂਜੇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਜੁੱਧ ਮਹਿ ਆਗੇ॥ ਹੋਇ

ਕਾਇਰ ਨਹਿ ਪੀਛੇ ਭਾਗੈ॥੬੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਭੇਜੀ ਪਾਤੀ ਗੁਰਾਂ
ਢਿਗ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਰੇਸ਼॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰਛਿਆ ਕਰੋ ਚੜ
ਆਯੋ ਤੁਰਕੇਸ਼॥੬੩॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਥੀਂ ਆਦਿ ਲੈ ਨਾਮੀ ਨਾਮੀ
ਬੀਰ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਨਦੌਨ ਮੇਂ ਲੈ ਸਿਖਨ ਕੀ ਭੀਰ॥੬੪॥
ਚੌਪਈ॥ ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ ਸੰਤਾਲੀਸ ਮਾਹਿ॥ ਚੈਤ ਮਾਸ ਕੀ ਬਾਈਸ
ਆਹਿ॥ ਫਤੇ ਭਈ ਜੀਤ ਘਰ ਆਏ॥ ਰਾਜੇ ਅਪਨੇ ਧਾਮ

ਸਿਧਾਏ॥ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਯੋ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਚੋਰ
ਸਭੀ ਗਹਿ ਘਾਯੋ॥ ਮਨੀਏ ਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ॥ ਸਿਦਕੀ
ਸਿੱਖ ਇਸ ਸਮ ਨਹਿ ਕੋਈ॥ ਦਿਵਸ ਵਸੋਆ ਸੰਗਤ ਬੀਚ॥
ਗੁਰ ਦੀਵਾਨ ਮਨੀਏ ਕੂੰ ਕੀਚ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ॥
ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਬਰਦਾ॥੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ
ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗਹਿ ਕਰ ਪੂਰੀ ਅਨੰਦ॥ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਕਾ ਪਿਆਰ

ਇਮ ਜਿਮ ਚਕੋਰ ਤੇ ਚੰਦ॥੬੬॥ ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ ਉਨਵਿੰਜਵਾਂ
ਸੰਮਤ ਬਿਕ੍ਰਮ ਰਾਇ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰ ਪਤਿ ਗਯੋ
ਸਵਰਗ ਸਿਧਾਇ॥੬੭॥ **ਸੋਰਠਾ॥** ਅਸੂਨ ਦਿਨ ਖੋੜਸ ਗਯੋ
ਕੀਆ ਪਿਆਨਾ ਸੁਰਗ ਕੂੰ॥ ਪਾਛੇ ਗਾਦੀ ਪਰ ਬਹਯੋ
ਅਜਮੇਰ ਚੰਦ ਚੰਦੇਲੀਆ॥੬੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ ਬਾਵਨ
ਵਿਖੇ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜ॥ ਵਿਸਾਖੀ ਕੇ ਦਿਵਸ ਮੈ ਕਲਗੀਧਰ

ਮਹਾਰਾਜ॥ਵਦੀ॥ ਚਰਨ ਪਹੁਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਗਾਗਰ ਬੀਚ ਪਵਾਇ॥ ਚੌਪਤ ਰਾਏ ਥੀਂ ਜਯੋਂ ਕਹਯੋ ਦਿਓ ਨਦੀ ਮੱਧ ਰਖਵਾਇ॥੧੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਪਹੁਲ ਦੀਯੋ ਕਰ ਥੀਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੁ ਮਨੀਏ ਥੀਂ ਸਿੰਘ ਮਨੀ ਬਨਾਯੋ॥ ਪਾਂਚ ਪੀਆਏ ਚੁਲੀ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੂੰ ਪਾਂਚ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਫਤੇ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਪਾਂਚ ਚੁਲੀ ਮੱਧ ਆਂਖਨ ਡਾਰ ਕੈ ਪਾਂਚ ਚੁਲੀ ਵਿਚ ਕੇਸਨ ਪਾਯੋ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ

ਨੀਲੰਬਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਨ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੂ ਕੇ ਸਜਾਯੋ॥੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਪਾਂਚ ਸੁਤ ਪਾਂਚ ਖਰੇ ਕਰਾਇ॥ ਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਖਾਲਸਾ ਰਹੇ ਹਜੂਰ ਸਦਾਇ॥੧੨॥ ਰਾਈਆ ਰੂਪਾ ਮਾਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਬੀਚ ਖਲੋਇ॥ ਪੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਖਾਲਸਾ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸਭ ਖੋਇ॥੧੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੀਯੋ॥ ਮਨੀਏ ਥੀ ਸਿੰਘ ਮਨੀਆ ਕੀਯੋ॥ ਕਰ

ਇਸ਼ਨਾਨ ਜਪੈ ਜਪੁ ਜਾਪ॥ ਛੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤੀਨੋ ਤਾਪ॥ ਸੂਤ
ਮਿਆਨੋਂ ਧੂਪ ਧੁਖਾਇ॥ ਫਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖੋਂ ਬੁਲਾਇ॥
ਨੀਲੰਬਰ ਗਜ ਸਵਾ ਕਛਹਿਰੈ॥ ਦੇਗ ਸਹੀਦੀ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ॥
ਟੇਢ ਮੁਛਿਹਰੈ ਆਂਖੈ ਗਹਿਰੀ॥ ਗੁਰਬਖਸ ਦੁਸਟ ਜਹੇ ਸੋਧੇ
ਜਹਿਰੀ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਹੁਸੈਨੀ ਖਾਨ॥ ਉਪਰ ਗਿਰੀਸਨ ਚੜ੍ਹਿਓ
ਆਨ॥੧੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਹੁਸੈਨ ਕੀ ਇਸ ਥੀਂ ਬਚਓ

ਨ ਕਾਇ॥ ਜੋ ਅੜਿਯੋ ਸੋ ਝੜ ਗਯੋ ਜੇਰ ਭਏ ਸਭ
ਆਇ॥੧੫॥ ਕਟੋਚ ਕਹਿਲੂਰੀ ਮਿਲ ਸਭੀ ਘੇਰ ਗੁਲੇਰੀ
ਲੀਨ॥ ਲਿਖ ਪਤੀਆ ਤਉ ਨਿਰਪ ਨੇ ਭੇਜ ਗੁਰਾਂ ਕੋ
ਦੀਨ॥੧੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਪਹੁੰਚੀ ਖਬਰ ਗੁਰਾਂ ਢਿਗ ਐਸ॥
ਨੀਚ ਕਰਮ ਉਨ ਕੀਨੇ ਜੈਸ॥ ਮਹਾਂ ਕੁਤਸਤ ਕਾਜ ਉਨ
ਕੀਯੋ॥ ਅੰਨ ਦੇਸ ਮਹਿ ਰਹਿਨ ਨ ਦੀਯੋ॥ ਕਹਿਲੂਰੀ

ਆਦਿਕ ਰਜੇ ਗੈਲ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਗਈ ਸਬ ਫੈਲ॥ ਪੜ
ਪਾਤੀ ਸੰਗ ਸੈਨ ਪਠਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ ਜਗਤ ਕੇ ਰਾਈ॥
ਨਹਿ ਮਾਨੀ ਝਗਰਾ ਵਧ ਗਯੋ॥ ਦੂਹੁੰ ਤਰਫੀ ਜੁਧ ਹੋਵਤ
ਭਯੋ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਬੀਂ ਆਦਿਕ ਔਰ॥ ਸਾਮੈ ਜੂਝੈ ਸੀ ਤਹਿ
ਠੌਰ॥ ਮਰਯੋ ਹੁਸੈਨੀ ਬੀਚ ਮੈਦਾਨੈ॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੂਝੈ ਤਿਹ
ਠਾਨੈ॥ ਮਰੈ ਅਨੇਕਾ ਭਗੀ ਸਿਪਾਹੀ॥ ਜੀਤ ਗੁਪਾਲੈ ਕੀ ਭਈ

ਆਹੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰ ਐਸ ਅਲਾਈ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਯੋ ਹਮ ਕੋ
ਜਗ ਰਾਈ॥ ਸਤ੍ਹ ਸੈ ਬਾਵਨ ਕੇ ਮਾਹਿ॥ ਫਾਗ ਮਾਸ ਕੀ
ਤੇਈਸ ਆਹਿ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਜਿਸ ਵਲ ਹੈ ਆਪ॥ ਮਾਰਨ ਨ
ਸਾਕੈ ਤੀਨੋ ਤਾਪ॥੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਦਸਮ
ਢਿਗ ਥੇ ਪੁਰੀ ਬੀਚ ਅਨੰਦ॥ ਮਧ ਖਾਲਸੇ ਇਉਂ ਸੋਹੈ ਜਿਉਂ
ਤਾਰਨ ਮਹਿ ਚੰਦ॥੧੮॥ ਕਥਾ ਰੋਜ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਸੰਗਤ

ਤਾਈ ਸੁਨਾਇ॥ ਅਨੰਦ ਪੁਰੇ ਇਮ ਸਮਾ ਕੁੱਛ ਬੀਤ ਗਯੋ ਥੀ
ਆਇ॥੧੯॥ **ਸਵੈਯਾ॥** ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬੀਤ ਭਏ ਪੁਨ ਪੁਰ
ਰਾਮ ਦਾਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ਆਈ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਭਏ
ਸਭ ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ॥ ਦੈਵ ਕਰ ਜੋਰ ਪੱਲੂ
ਗਲ ਡਾਰ ਕੈ ਹੇ ਜਗਦੀਸਨੂੰ ਸੁਨੋਂ ਬਿਨਤਾਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ
ਪ੍ਰਭ ਚਾਚਾ ਜੀ ਆਪ ਕੇ ਗਏ ਹਰਿ ਜੀ ਪਰਲੋਕ

ਸਿਧਾਈ॥੯੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਪਾਛੈ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬਹਯੋ
ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ॥ ਬਲ ਘਟਿਯੋ ਹੈ ਏਸ ਕਾ ਸੰਗਤ ਸਾਥ ਨ
ਕਾਇ॥੯੧॥ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਲਈ ਭੇਜੇ
ਸੇਵਾਦਾਰ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦੀਏ ਛੋੜ ਗਏ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸ
ਦਰਬਾਰ॥੯੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਸਤ੍ਹਹ ਸੈ ਪਚਵੰਜਾ ਆਹਿ॥
ਦਿਵਸ ਵੈਸਾਖੀ ਸੰਗਤ ਮਾਹਿ॥ ਚਹੁੰ ਦਿਸਿ ਸਤਿਗੁਰ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਚਲਾਈ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਈ॥ ਦੋ ਕਰ
ਜੋਰ ਖਰਾ ਹੋ ਬੋਲਾ: ਹੇ ਸਤਿਗੁਰਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ॥ ਕਹਿਏ
ਸੁਧਾ ਸਰ ਨਗਰੀ ਜਾਵੋ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵੋ॥ ਪੰਚ
ਸਿਖ ਗੈਲ ਕੀਏ ਤਿਆਰ॥ ਭੂਪਤ ਸਿੰਘ ਔ ਸਿੰਘ
ਗੁਲਜਾਰ॥ ਚੰਦਰਾ ਕੋਇਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਦਾਨ॥ ਪੰਚਮ
ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਗੁਰ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਮੰਨ

ਬੇਨਤੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ॥੯੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪਾਂਚ ਪਹੁਲੀਏ ਸਿਖ
ਇਹ ਗੁਰ ਕਾ ਖਾਸ ਦੀਵਾਨ॥ ਲੈ ਆਗਿਆ ਤਬ ਖਸ਼ਟ ਇਹ
ਖਲ ਅਰਦਾਸ ਸੁਧਾਨ॥੯੪॥ ਬੀੜ ਏਕ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ
ਫਰਰੈਦਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ॥ ਦੇ ਵਿਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਆ ਮਨੀ ਸਿੰਘ
ਬੁਧਿਮਾਨ॥੯੫॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਲੈ ਕੇ ਸੰਗਤ ਕੂੰ ਨਾਲ ਮਨੀ
ਸਿੰਘ ਤਤਕਾਲ॥ ਪਹੁੰਚਾ ਸੁਧਾ ਸਰ ਤਾਲ ਆਇ ਦਰਸ਼ਨ

ਪਾਂਵਦਾ॥ ਜੇਠ ਸੁਦੀ ਚੌਥ ਖਾਸ ਕੀਆ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਹਿਲੇ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਝੰਡਾ ਸਾਹਿਬ ਕੂੰ ਝੁਲਾਂਵਦਾ॥ ਸਿੰਘ ਸੁਣ ਸੁਣ ਆਉਣ ਆ ਕੇ ਦਰਸਣ ਪਾਉਣ ਫਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਲਾਉਣ ਗੈਲ ਸਬ ਕੂੰ ਬਹਾਂਵਦਾ॥ ਦਿੱਲੀ ਬਦਲ ਸੀ ਰੀਤ ਮੀਣੇ ਭਏ ਭੈ ਭੀਤ ਭਈ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਜੀਤ ਭੱਟ ਦੇਗ ਵਰਤਾਂਵਦਾ॥੯੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦਿਨ ਦੂਨੀ ਰਾਤ ਚੌਗਨੀ

ਸੰਗਤ ਵਧਦੀ ਜਾਹਿ॥ ਮੀਣਿਆ ਕਾ ਬਲ ਘੱਟ ਗਯੋ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੇਂ ਆਹਿ॥ ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਜਾ ਵਸਯੋ ਰਾਇ
ਨਿਰੰਜਨ ਆਇ॥ ਘਰਾ ਚੋਂ ਸੁਤ ਇਸ ਕਾ ਰਿਹਾ ਨਾਮ ਦਖਣੀ
ਰਾਇ॥੯੮॥ ਕਬਿਤ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਕਥਾ ਹੋਵੇ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੂ ਕੀ॥ ਬੁੰਗੇ ਹੈ ਅਕਾਲ ਨਿਤ ਲਗਦਾ ਦੀਵਾਨ ਜੀ॥ ਰਹਿਤ
ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਦੱਸੇ ਨਿਤ ਸੰਗਤਾਂ ਕੂੰ ਖਰੇ ਖੋਟੇ ਵਾਲੀ

ਨਿਤ ਹੋਂਵਦੀ ਪਛਾਨ ਜੀ॥ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਹੁਲ ਦੇਵੇ ਆਪ
ਭਿਲਾਖੀਆਂ ਕੋ ਨਿਤ ਨਵੇਂ ਸਿੰਘ ਸਜ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨ ਜੀ॥
ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਇਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਬੀਤ ਗਏ ਬਰਖ ਕਈ॥ ਸੁਧਾ ਸੁਰ
ਵਿਖੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਪਛਾਨ ਜੀ॥੮੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਈ ਵਾਰ
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੂ ਆਏ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਆਰਾ
ਇਮ ਜਿਮ ਚਕੋਰ ਤੇ ਚੰਦ॥੯੦॥ ਸੇਵਾ ਸੁਣ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਇਆਲ॥ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤਤਕਾਲ॥੯੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਕੈ ਮੱਧ ਲਿਖਾਈ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਹੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਆਮੀ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਐਸ ਹੈ ਕਰਨੀ॥ ਇਕ ਜਿਹਵਾ ਸੇ ਜਾਇ ਨ ਬਰਨੀ॥ ਇਨ ਕੇ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾ ਸਾਰੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਣ ਪਰਿਵਾਰੈ॥ ਧਰਮ

ਹੇਤ ਸੀ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦ॥ ਗੁਰ ਬਾਬੇ ਕੇ ਸਭੀ ਮੁਰੀਦ॥ ਸੇਵਾ
ਹਰੀ ਸਵਾਰੇ ਕਾਜ॥ ਮਮ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਲਾਜ॥੯੨॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਲੈ ਆਗਿਆ ਗੁਰਾਂ ਥੀਂ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੁਧਿਮਾਨ॥
ਪਹੁੰਚਾ ਨਗਰੀ ਸੁਧਾ ਸਰ ਗੁਰ ਕਾ ਖਾਸ ਦੀਵਾਨ॥੯੩॥ ਪੁਰ
ਅਨੰਦ ਕਈ ਜੁੱਧ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼॥ ਛੋਰ
ਅਨੰਦਪੁਰ ਨਗਰ ਕੋ ਗਏ ਮਾਲਵੇ ਦੇਸ॥੯੪॥ ਚੌਪਈ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੇਂ ਇਹ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਛੋਰ ਅਨੰਦਪੁਰ ਗਏ ਜਗਰਾਈ॥ ਮਾਤਾ ਸਹਿਤ ਸਜਾਦੇ ਚਾਰੇ॥ ਹੋ ਸ਼ਹੀਦ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾਰੇ॥ ਮੁਕਤੇ ਪਾਂਚ ਪਿਆਰੇ ਤੀਨ॥ ਸੁਤ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਪਾੱਚੋ ਚੀਨ॥ ਅਪਰ ਸਿੰਘ ਲਰ ਸੂਰਗ ਸਿਧਾਏ॥ ਨਾਮ ਸਭਸ ਨਹੀਂ ਜਾਤ ਗਿਨਾਏ॥ ਸਾਬੋ ਕੀ ਤਲਵੰਡੀ ਮਾਹੀ॥ ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਈ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਲੈ ਸੰਗਤ ਸਾਥ॥

ਪਹੁੰਚ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥਾ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਗੁਰ ਥੀਂ
ਬਲਿਹਾਰੈ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਜਹਿ ਵਾਰੇ ਚਾਰੈ॥੯੫॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਦਿਸਾ ਦਖਣ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ਪਿਆਨਾ ਆਹਿ॥ ਗਏ
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਗੈਲ ਤਬ ਸੁਨੋ ਕਥਾ ਅਬ ਤਾਹਿ॥੯੬॥ ਸ਼ਹਿਰ
ਸੁਨਾ ਬਘੌਰ ਇਕ ਜਹਿ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ ਨਾਥ॥ ਲਰਿਆ ਤਹਿ
ਇਕ ਭੂਮੀਆ ਸ਼੍ਰੀ ਖਾਲਸੇ ਸਾਥ॥੯੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਭਈ ਜੀਤ

ਝਗਰਾ ਮੁਕ ਗਯਾ॥ ਬਪਤ ਬਿਖਾਧ ਵਿਚੇ ਰੁਕ ਗਯਾ॥ ਬੀਤੀ
ਰੈਣ ਚੜ੍ਹਿਆ ਦਿਨ ਆ ਕੇ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾ ਕੇ॥
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਆਦਿਕ ਔਰ॥ ਬੁਢੇ ਕਾ ਸੀ ਰਾਮ ਜੋ ਕੌਰ॥
ਦੇ ਧੀਰਜ ਗੁਰ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ ਜਗਤ ਕੈ
ਰਾਏ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੀਰ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ ਸੁਧਾ ਸਰ
ਤੀਰ॥੯੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੱਖਣ ਦਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਗਏ ਸੰਗਤ

ਭਈ ਉਦਾਸ॥ ਧੀਰਜ ਦੇਵੈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਰਚ ਸਾਖੀਆਂ
ਖਾਸ॥੯੯॥ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਤਤ ਭਏ ਢਾਈ ਕੁ ਬਰਖ ਥੀ
ਆਨ॥ ਵੈਸਾਖੀ ਕੇ ਦਿਵਸ ਪੈ ਸੰਗਤ ਜੁੜੀ ਮਹਾਨ॥੧੦੦॥
ਕਬਿੱਤ॥ ਕਰਨ ਦੀਦਾਰ ਆਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਸੇਏ ਤੇ ਸੀ
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੁਧਾਈ ਦਾ॥ ਮੀਣਿਆਂ ਚੋਂ
ਮੁਖੀ ਇੱਕ ਚੂਹੜਮਲ ਖਤ੍ਰੀ ਸੀ॥ ਨਿਰੰਜਨੀ ਦੇ ਵਲੋਂ ਕੰਮ

ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ॥ ਹੰਕਾਰਿਆ ਧਿਕਾਰਿਆ ਤੇ ਦੋਖੀ ਗੁਰੂ
ਘਰ ਦਾ ਸੀ ਸੰਗਤ ਚ ਬੈਠੇ ਕੰਮ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ॥ ਸੇਵਾ
ਹਰੀ ਬੜਾ ਪੂਤ ਚੂਹੜ ਦਾ ਸੀ ਰਾਮ ਮੂਲ ਬਾਪ ਗੈਲੋਂ ਵੱਧ
ਕੰਮ ਕਰੇ ਖੁਟਿਆਈ ਦਾ॥੧੦੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਤੇ
ਰਾਮੂ ਮੂਲ ਉਭੈ ਚੂਹੜ ਕੇ ਪੂਤ॥ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਸੀ
ਪਹੁਲੀਆ ਰਾਮੂ ਮਲ ਸੀ ਊਤ॥੧੦੨॥ ਰਾਮੂ ਥੀਂ ਕਛੁ ਸਿੰਘਾਂ

ਨੇ ਮੰਗੇ ਤੂਤ ਸੀ ਮੋਲ॥ ਕਹਿੰਦਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਵਣੇ ਬੋਲਿਆ
ਬੋਲ ਕੁਬੋਲ॥੧੦੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਹਾਂ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਛੋੜ ਤੁਸਾਂ ਕੂੰ
ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕਹੌਂ ਜਿਨੂੰ ਆ ਕੈ॥ ਬੋਲੇ ਉਸੇ ਦਸਮੇਸ਼
ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਚਲਾ ਗਿਆ ਘਰ ਬਾਰ ਲੁਟਾ ਕੈ॥ ਜਿਨੂ ਕਹੌਂ ਸਬ
ਬਾਂਈ ਸਹਾਇਕ ਚਾਰੇ ਗਿਆ ਪੁੱਤ ਬੀ ਮਰਵਾ ਕੈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ
ਨਹੀਂ ਦੇਵਣੇ ਤੂਤ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਲਿਆਵੇ ਸਿੰਘ ਮੁਹਕਮ ਜਾ

ਕੈ॥੧੦੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪਤਾ ਸੀ ਇਹ ਮੀਣਾ ਮਸੰਦ॥ ਵਰਤਣ ਕੀਤੀ ਬੰਦ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ॥੧੦੫॥ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਕੀ ਕਰੀ ਦਸ਼ਟ ਥੀ ਆਇ॥ ਪਾਕਰ ਖਾਲਸੇ ਬਾਗ ਥੀਂ ਮੁਖ ਜੂਤਨ ਮਾਰ ਕਰਾਇ॥੧੦੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨੈ ਨ ਕਾਨ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਥੀਂ ਗੁਰ ਇਉਂ ਫਰਮਾਨ॥ ਕੂੜ ਕੁਸੱਤ ਜਹਿ ਮੁਖ ਥੀਂ

ਕਹਯੋ॥ ਮੂੰਡ ਸਜਾਇ ਪਹੀਹਨ ਥੀਂ ਦਯੋ॥ ਰਾਖੈ ਭਾਗ ਚੂਹੜ
ਪੈ ਆਇ॥ ਸਕਲ ਬਾਰਤਾ ਦਈ ਸੁਨਾਇ॥ ਸੁਣ ਕਰ ਆਗ
ਬਦਨ ਕੂੰ ਲਾਗੀ॥ ਕਲਹ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਮੂੰਡ ਥੀਂ ਜਾਗੀ॥
ਮੁਹਕਮ ਮੇਰਾ ਇਨੈ ਬਿਗਾਰਾ॥ ਆਜ ਪਕਰ ਰਾਮੂ ਕੂੰ ਮਾਰਾ॥
ਇੱਜਤ ਘਣੀ ਮੋਰ ਇਨ ਲਾਹੀ॥ ਅੱਤ ਸਿਖੜਿਆਂ ਬਹੁਤੀ
ਚਾਈ॥ ਬੀਚ ਚੱਕ ਥੀ ਇਨੈ ਕਢਾਊ॥ ਓਹਰੀ ਖੜ੍ਹੀ ਤਦੈ

ਸਦਾਊ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਉਸ ਸਾਚੇ ਕੂੰ ਭਾਵੈ ਜੋਇ॥੧੦੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੈਲ ਪੜੋਸੀ ਚੂਹੜ ਤਉ ਮਸਲਤ ਕੀਨੀ ਆਨ॥ ਸਿੰਘਾ ਕੂੰ ਪਕੜਾਨ ਹਿਤ ਲਈ ਦੁਸ਼ਟ ਸੀ ਠਾਨ॥੧੦੮॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹਿ ਸਮਝਿਆ ਸ਼ੈਤਾਨ॥ ਖਾਂ ਅਸਲਮ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਿਆ ਮੰਦ ਮਤੀ ਹੈਵਾਨ॥੧੦੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਲਿਖ ਪਰਵਾਨਾ ਭੇਜਯੋ ਖਾਸ॥ ਸੂਬੇ

ਚੱਕ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਪਾਸ॥ ਕਰ ਮਸਲਤ ਭੇਜਯੋ ਡਲਵਾਈ॥
ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਮਝਾ ਕੈ ਭਾਈ॥ ਪੱਖੀ ਮੀਣੇ ਦੈ ਗਏ ਚੱਲ॥
ਮੁੱਕਣ ਨ ਦਿੱਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲ॥ ਲਾਹੌਰੀ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਥੀਂ
ਆਦਿ॥ ਪਏ ਬੀਚ ਨਹਿ ਵਧੈ ਬਿਖਾਧ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ
ਵਾਪਸ ਆਇਆ॥ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਆ ਹਾਲ
ਸੁਨਾਇਆ॥੧੧੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਲਵਪੁਰੀ ਦਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਲਿਖ

ਭੇਜੀ ਅਰਦਾਸ॥ ਚੂਹੜ ਕੁਵੱਲਾ ਬੋਲਦਾ ਨਿਤ ਸੂਬੇ ਦੇ ਪਾਸ॥੧੧੧॥ ਆਇਆ ਸੁਨਿਆ ਚੂਹੜ ਮਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹਿ ਆਇਆ ਤਿਸ ਪਾਸ॥੧੧੨॥ **ਚੌਪਈ॥** ਪੱਟੀਓਂ ਸੂਹੀਏ ਖਬਰ ਪੁਚਾਈ॥ ਮੀਣੇ ਅਤਿ ਬਹੁਤ ਹੈ ਚਾਈ॥ ਹਰਸਾ ਆਊ ਸੰਝ ਸਵੇਰ॥ ਹੋਈ ਤਿਆਰੀ ਨਹਿ ਉਸ ਡੇਰ॥ ਸੁਣ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਸਲਤ

ਕੀਨੀ॥ ਇਵ ਸਲਾਹ ਸਭਨ ਇਹ ਦੀਨੀ॥ ਤੁਲ ਦੁਸ਼ਟ
ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਸਮਾਨ॥ ਹੁਣ ਇਸ ਚਾਹੀਏ ਸੋਧਣਾ ਆਨ॥ ਸੇਵਾ
ਹਰੀ ਇਮ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਸੋਧਯੋ ਤਹਿ
ਜਾਈ॥੧੧੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਰ ਪਨੀਹਨ ਕੀ ਦਈ ਦੀਯੋ ਮੂੰਡ
ਸੁਜਾਇ॥ ਘਰ ਤੇ ਫਿਰ ਧਾਵਾ ਕੀਯੋ ਲੂਟਯੋ ਸਭੀ
ਬਣਾਇ॥੧੧੪॥ ਭੇਜ ਪਾਤੀਆਂ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਨ ਲੀਆ

ਬੁਲਾਇ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿਰ ਲੱਥ ਸੂਰਮੇ ਧਰਮ ਜੁਧ ਜਹਿ
ਚਾਇ॥੧੧੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਘਰ ਲੁਟਾਇ ਤੇ ਖਾਇ ਕੇ ਮਾਰ ਸੀ
ਪਹੁੰਚ ਗਯੋ ਪੱਟੀ ਮਾਹਿ ਸੀ ਧਾਈ॥ ਰੋਯੋ ਬੀਚ ਕਚਹਿਰੀ ਮੇਂ
ਜਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਸਹਾਇ ਤੇਰੀ ਹੈ ਦੁਹਾਈ॥ ਮਾਰ ਉਜਾਰ ਦੀਯੋ
ਮੁਹਿ ਖਾਲਸੇ ਆਇ ਤੱਕੀ ਅਬ ਤਉ ਸਰਨਾਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ
ਸਭ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਮਾਰ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀਏ ਭਗਾਈ॥੧੧੬॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਲੋਹਾ ਲਾਖਾ ਹੋ ਗਯਾ ਸੁਣ ਕੈ ਸਾਰਾ ਹਾਲ॥ ਥੀ ਸਕੀਰੀ ਏਸ ਕੀ ਚੂਹੜ ਮਲ ਕੈ ਨਾਲ॥੧੧੭॥ ਵਿਉਂਤ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲਈ ਤਬ ਹਰਸੇ ਠਾਨ॥ ਚੱਕ ਗੁਰੁ ਕੇ ਬੀਚ ਅਬ ਹੋਵੇਗਾ ਘਮਸਾਨ॥੧੧੮॥ ਦਵੈਯਾ॥ ਸੂਹੀਆ ਆਇਆ ਪਾਸ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਹਰਸੂ ਕਰ ਚੜ੍ਹਾਈ॥ ਭਖ ਲਾਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਲਸੇ ਖ਼ਬਰ ਜਦੋਂ ਸੁਣ ਪਾਈ॥ ਨਿਕਟ

ਰਾਮਸਰ ਹੋਇ ਇੱਕਠੇ ਵਲਗਣ ਲੀਆ ਵਲਾਈ॥ ਢੁਕੀ ਫੌਜ
ਨੇੜ ਜਦ ਆ ਕੈ ਸਿੰਘਾਂ ਛਲਕ ਕਰਾਈ॥ ਨਿੱਕਲੈ ਸਿੰਘ
ਭਗਉਤੀਆਂ ਫੜ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਏ ਸਹਾਈ॥ ਲੋਹੇ ਨਾਲ
ਖੜਕਿਆ ਲੋਹਾ ਪਹਿਰ ਤੀਨ ਜਾਂ ਢਾਈ॥ ਮਾਰਿਆ ਹਗਸੂ
ਬੀਚ ਮਦਾਨੈ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਡਲਵਾਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਰਾਮਦਾਸ
ਗੁਰੂ ਨੈ ਖਾਲਸੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈ॥੧੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੋਈ ਹਾਰ

ਤੁਰਕੇਸ਼ ਕੀ ਬਹੁਤ ਮਰੇ ਸਰਦਾਰ ॥ ਹਾਹਾਕਾਰ ਘਰ ਮੀਣਿਆਂ
ਸਿੰਘਨ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ॥੧੨੦॥ ਚੂਹੜ੍ਹ ਓਹਰੀ ਪਿਟਿਆ ਬੀਚ
ਕਚਹਿਰੀ ਜਾਇ॥ ਹਾਰ ਹੋਈ ਸੁਨ ਕਾਂਪਿਆ ਸੂਬਾ ਅਸਲਮ
ਖਾਇ॥੧੨੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹੋਈ ਹਾਰ ਮਰੇ ਸਰਦਾਰ ਬਹੁ ਮੱਚ
ਗਈ ਸਬ ਹਾਹਾਕਾਰ॥ ਤਉ ਅਸਲਮ ਖਾਨ ਵੀਚਾਰ ਕੀਓ
ਇਹ ਸਦ ਸਭੀ ਉਨ ਅਹਿਲਕਾਰ॥ ਸੁੱਤੇ ਸਿੰਘ ਜਗਾਇ

ਲਏ ਹਮ ਵਧ ਗਯੋ ਅਬ ਬਹੁਤ ਪੁਆਰ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਮਨੀ
ਸਿੰਘ ਥੀਂ ਆਦਿ ਲੈ ਚੌਕੇਂ ਦੀਯੋ ਸਭ ਤਾਈਂ ਨਿਕਾਰ॥੧੨੨॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਕਰ ਮਸਲਤ ਇਮ ਖਾਨ ਨੈ ਦੇਵਾ ਲੀਯੋ ਬੁਲਾਇ॥
ਗੈਲ ਫੌਜ ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਚੜ੍ਹੀ ਲਵਪੁਰੋਂ ਆਇ॥੧੨੩॥ ਬੈਠੇ
ਸਿੰਘ ਤਯਾਰ ਸੀ ਮਰਨ ਮਾਰਨਾ ਮੰਡ॥ ਖੇਲਣ ਹੇਤ ਸ਼ਿਕਾਰ
ਉਨ ਲਈਆਂ ਭਗਉਤੀਆਂ ਚੰਡ॥੧੨੪॥ ਕਬਿੱਤ॥ ਗੁਰੁ

ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਰਾਜ ਕਰੋ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਕਾਜ ਰਖੋ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਲਾਜ
ਗੁਰੂ ਆਪ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ॥ ਸੁਣਾ ਵਾਕ ਥੀ ਅਕਾਲੀ ਭਖੀ
ਖਾਲਸੇ ਕੂੰ ਲਾਲੀ ਗੁਰੂ ਆਪ ਸਾਡਾ ਵਾਲੀ ਉਨ੍ਹੇ ਕਟਣੇ
ਕਲੇਸ਼ ਜੀ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਫੌਜ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਚਲੀ ਖਾਸ ਗਈ
ਰਾਮਸਰ ਪਾਸ ਗੈਲ ਲਰਨ ਤੁਰਕੇਸ ਜੀ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ
ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਵਾਂ ਖਾਲਸੇ ਥੀਂ ਵਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰੀ

ਆਯਾ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਲੰਕੇਸ਼ ਜੀ॥੧੨੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਵਾ ਲੈ
ਮੁਲਖਈਆ ਔਰ ਫੌਜ ਤੁਰਕਾਨ॥ ਆਯਾ ਚੜ੍ਹ ਗੁਰ ਚੱਕ ਤੇ
ਪਰਨ ਲੱਗੋ ਘਮਸਾਨ॥੧੨੬॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੀਂ ਆਦਿ ਲੈ
ਨਾਮੀ ਨਾਮੀ ਬੀਰ॥ ਲਗੇ ਲਰਨ ਤੁਰਕੇਸ਼ ਸੰਗ ਲੈ ਸਿੱਖਨ ਕੀ
ਭੀਰ॥੧੨੭॥ ਸਿਰਖੰਡੀ ਛੰਦ॥ ਵੱਜੇ ਢੋਲ ਨਗਾਰੇ ਧੱਗਾਂ
ਘੂਰੀਆਂ॥ ਧੂਹ ਲਈਆਂ ਸਰਵਾਹੀਆਂ ਮਾਸਾਂ ਖਾਣੀਆਂ॥

ਤੀਰੀਂ ਛਹਿਬਰ ਲਾਈ ਤੱਕ ਤੱਕ ਜੋਧਿਆਂ॥ ਪਾਉਂ ਵਧਾਵਣ
ਅੱਗੇ ਧਾਵਣ ਸਾਮ੍ਹਣੇ॥ ਸ਼ੀਹਾਂ ਵਾਂਗੂ ਬੁੱਕਣ ਭਰੇ ਥੀ ਰੋਹ ਮੇਂ॥
ਦੇਵੇ ਕੂੰ ਸਿੰਘ ਘੇਰਣ ਘੇਰਾ ਘੱਤ ਕੇ॥ ਭਾਗ ਗਯਾ ਰਣ
ਛੋਰ ਮੋਰ ਤੁਰਗ ਕੂ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਲਲਕਾਰੇ ਫੜ ਲਓ ਜਾਇ
ਨਾ॥ ਢਾਈ ਪਹਿਰ ਆ ਹੋਇਆ ਸੰਘਰ ਜੰਮ ਕੇ॥ ਤੀਨ ਕੇਸ
ਕਾ ਪੀਛਾ ਕੀਆ ਖਾਲਸੇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਬਲਿਹਾਰ ਰਾਖੀ ਪੈਜ

ਗੁਰ॥ ਤੇਰੀ ਸ਼ਰਨ ਤਕਾਈ ਬਾਜਾਂ ਵਾਲਿਆ॥ ੧੨੮॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਢਾਈ ਜਾਮ ਭੇੜਾ ਭਯੋ ਮਰਨ ਮਾਰਨਾ ਮੰਡ॥
ਦੁਸ਼ਟ ਉਤੈ ਬਚ ਨਿਕਲ ਗਏ ਚੁਹੜ ਦੇਵਾ ਘੰਡ॥੧੨੯॥
ਤੀਨ ਕੋਸ ਗੁਰੂ ਚੱਕ ਥੀਂ ਹੋਇਆ ਇਹ ਘਮਸਾਨ॥ ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ
ਛਿਆਹਟ ਆਹਾ ਮਧ ਵਿਸਾਖ ਪਹਿਚਾਣ॥੧੩੦॥
ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਦੇਵੇ ਪਾਪੀ ਦੁਸ਼ਟ ਕਾ ਨੇਮ ਧਰਮ ਗਯੋ ਛੂਟ॥

ਕਾਈ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਲਾਂਵਦਾ ਗਈ ਹੀਏ ਕੀ ਫੂਟ॥ ਗਈ ਹੀਏ ਕੀ ਫੂਟ ਦੁਸ਼ਟ ਪਯਾ ਘਰ ਘਰ ਡੋਲੇ॥ ਮਾਰਿਆ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਾ ਹੈ ਹਰ ਕੋਈ ਬੋਲੈ॥ ਕਹੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਭੱਟ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਸਾਰੇ ਹੋਇਆ॥ ਮਰਿਆ ਕੁਮੌਤੇ ਨੀਚ ਬੀਜ ਸੀ ਜੈਸਾ ਬੋਇਆ॥੧੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੋਏ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਥੀ ਬੀਰ ਜੁੱਧ ਮਹਿ ਆਇ॥ ਨਿਕਟ ਰਾਮਸਰ ਤਾਲ ਕੈ ਚੰਡੀ ਭੇਟ

ਕਰਾਇ॥੧੩੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਸਾਰੈ ਭਈ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਤਵ
ਆਨ॥ ਕਾਈ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਦਾ ਦੇਖੀ ਦੁਸ਼ਟ
ਪਛਾਨ॥੧੩੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਬੀਤਯੋ ਇਮ ਆਈ॥
ਤੇਜ ਸਿੰਘਨ ਭਯੋ ਦੂਨ ਸਵਾਈ॥ ਲੀ ਸੀਰੰਦ ਖਾਲਸੇ ਮਾਰ॥
ਮਰਯੋ ਬਜੀਰਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰ॥ ਗੁਰ ਦੇਖੀ ਸਗ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ
ਪਾਏ॥ ਕਲਗੀਧਰ ਇਮ ਕਹਿਆ ਅਲਾਏ॥ ਹੋਇਆ ਰਾਜ

ਧਰਮ ਕਾ ਸਾਰੇ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਕੇ ਦੇਖੀ ਸਬ ਸਾਰੇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਾਹਿ॥ ਪੁਰਬ ਹੋਲੇ ਕਾ ਲਗਯੋ ਆਇ॥੧੩੪॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਤਲ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਕਾ ਮਾਮਾ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥
ਆਯੋ ਗੈਲ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ ਥੀਂ ਉਸ ਕਾਲ॥੧੩੫॥
ਸੁਣ ਸੰਗਤ ਆਈ ਘਣੀ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਹੇਤ॥ ਰਾਮ ਕੌਰ
ਥੀਂ ਆਦਿ ਲੈ ਦੂਰੋਂ ਨੇੜਿਯੋਂ ਜੇਤ॥੧੩੬॥ ਸਿਰਖੰਡੀ ਛੰਦ॥

ਮਾਮੂ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ਼ ਕਾ॥ ਕਰੇ ਬਾਰਤਾ ਗੈਲ
ਸਿੰਘਨ ਸਿਆਨਿਆਂ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਲਵੇ
ਬਹਾਲਿਆ॥ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਸਤਿਕਾਰ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ॥ ਦੀਆ
ਸਰਬ ਅਹਿਵਾਲ ਜੋ ਬੀ ਲਿਖਿਆ॥ ਕੋਰੇ ਨ ਕਭੀ ਵਿਸਾਹ
ਸਿੰਘੋ ਤੁਰਕ ਦਾ॥ ਦਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੁਣ ਹੈ ਦੇਸ ਕੀ॥
ਨਿਕਲ ਗਈ ਸੀਰੰਦ ਹੱਥੋਂ ਖਾਲਸੇ॥ ਤੁਰਕ ਗਹਿਆ ਝਖ ਮਾਰ

ਪਾਛੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ॥ ਅਸੀਂ ਦੁਰਾਡੇ ਬੈਠੇ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਮੇਂ॥
ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਅਰਦਾਸ ਦੋਵੇਂ ਵਕਤ ਇਹਃ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ
ਆਪ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤੁਸਾਂ ਕੀ॥੧੩੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਲੈ ਆਗਿਆ
ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਥੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨ॥ ਦਈ ਬਿਦਾਇਗੀ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੂੰ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੁਧਿਮਾਨ॥੧੩੮॥ ਕਥਾ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ
ਹੋਤ ਹੈ ਬੁੰਗੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ॥ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਇਮ ਬੀਤਯੋ ਸੁਣੋ

ਅਗਲਾ ਹਾਲ॥੧੩੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਬੀਤੇ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਇਮ
ਆਈ॥ ਸਿੰਘ ਦੇਸ ਮਹਿ ਰਹਿਯੋ ਨਹਿ ਕਾਈ॥ ਮੁਨਸੀ ਔਰ
ਮੁਸੱਦੀ ਸਬ॥ ਛੋਰ ਸੁਧਾ ਸਰ ਗਏ ਸੀ ਤਬ॥ ਗਯੋ ਖਾਲਸਾ
ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਸਾਰ॥ ਜੋ ਅੜਿਆ ਸੋ ਗਯਾ ਸੀ ਮਾਰ॥ ਸੇਵਾ
ਹਰੀ ਮੈਂ ਅਉਗਨਹਾਰ॥ ਢਹਿ ਪਇਆ ਪ੍ਰਭਨੂੰ ਤਉ
ਦਰਬਾਰ॥੧੪੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਸਿੱਖ ਸਭ ਦਿੱਲੀ

ਵਿਖੇ ਲਿਜਾਇ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਗੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੂੰ ਦੀਆ ਕਤਲ ਕਰਾਇ॥੧੪੧॥ ਬੰਦੇ ਪਾਛੇ ਖਸ਼ਟ ਸਾਲ ਪੰਥ ਭਯੋ ਦੂੰਹ ਥਾਇ॥ ਬਲ ਘਟਿਯੋ ਇਮ ਖਾਲਸੇ ਪੰਗਤ ਦੋਇ ਬਨਾਇ॥੧੪੨॥ ਸਿਰਖੰਡੀ ਛੰਦ॥ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਮਹੰਤ ਖੇਮ ਜੋ ਕਰਨੀਆ॥ ਲਯਾ ਚਲਾਇ ਏਸ ਆਪਨਾ ਪੰਥ ਸੀ॥ ਸਿੱਖਨ ਥੀਂ ਪੁਜਵਾਇ ਪੈਰ ਆਪਨੈ॥ ਬੈਠਾ ਗੱਦੀ ਲਾਇ

ਸੰਗਤ ਬੀਚ ਮੈਂ॥ ਨੀਲਾ ਬੰਦ ਕਰਾਇਆ ਅੰਬਰ ਪਹਿਨਣ॥
ਸੂਹਾ ਅੰਗ ਲਗਾਇਆ ਏਹਦੇ ਸੇਵਕਾਂ॥ ਮਾਸ ਮੱਛੀ ਨਹਿ
ਖਾਣ ਬਣ ਗਏ ਵੈਸ਼ਨੋ॥ ਪਯਾ ਵਿਖਾਂਧ ਸੀ ਆਣ ਮਧ ਇਮ
ਖਾਲਸੇ॥ ਮਾਤ ਸੁੰਦਰੀ ਲਿਖਾ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਇਹ॥ ਦੋਹਾਂ ਦਲਾਂ
ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਨ ਕਰਾਨ ਲਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਦੀ ਪਾਤੀ ਬਾਚੀ
ਖੋਲ ਕੇ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮੁਕਾਏ ਝਗੜਾ ਦੋਹਾਂ ਕਾ॥੧੪੩॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਅਮਰ ਸਿੰਘੀਏ ਆਖਦੇ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ॥
ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਗਿਆਰਮਾਂ ਗੁਰੂ ਗਏ ਸੀ ਥਾਪ॥੧੪੪॥
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੀਆਂ ਇਉਂ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਫਰਮਾਨ॥
ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਥ ਗੁਰ ਮਾਨੀਏ ਤਾਰੈ ਸਕਲ ਕੁਲਾਨ॥੧੪੫॥
ਚੌਪਈ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜਬ ਦੇਖਯੋ ਆਈ॥ ਝਗੜਾ ਬਹੁਤ
ਵਧਤ ਹੈ ਜਾਈ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਸਮਝਾਇ॥ ਪਤੀਆ

ਲਿਖ ਦੀ ਤਾਲ ਸੁਟਾਇ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਤਰੈ ਉਹ ਜਾਨੋ ਸਾਚਾ॥
ਡੂਬੇ ਜਹਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਨੋ ਕਾਚਾ॥ ਡੂਬ ਗਈ ਬੰਦਈਅਨ
ਕੇਰੀ॥ ਤਰੀ ਨਿਹੰਗਨ ਕੀ ਸਬ ਹੇਰੀ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਕਰੈ
ਅਰਦਾਸ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ॥੧੪੬॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜਬ ਦੇਖਯੋ ਝਗੜਾ ਮੁਕਦਾ ਨਾਹਿ॥ ਗੈਲ
ਲਾਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਲੈ ਕੀਤੀ ਇਹ ਸਲਾਹਿ॥੧੪੭॥ ਦੂਹ ਤਰਫਾਂ ਦੇ

ਮੱਲ ਲੈ ਦੇਈਏ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਘੁਲਾਇ॥ ਜੇਹੜਾ ਢਹਿ ਜੈ ਮੰਨ ਲਏ
ਹਾਰ ਆਪਣੀ ਆਇ॥੧੪੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਇਓਹ ਫੈਸਲਾ
ਮੰਨਿਆ ਸਾਰੇ॥ ਨਿਕਲੇ ਮੱਲ ਆ ਬੀਚ ਅਖਾਰੇ॥ ਸੰਗਤ
ਸਿੰਘ ਬੰਦਈ ਜਾਨ॥ ਮੇਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਪਛਾਨ॥ ਝੰਡੇ
ਬੁੰਗੇ ਦੇ ਆ ਪਾਸ॥ ਲੱਗਾ ਘੋਲ ਹੋਣ ਸੀ ਖਾਸ॥ ਗਏ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੀਏ ਜੀਤ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਵਧੀ ਪਰਤੀਤ॥੧੪੯॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਝੱਟ ਕਰ ਝਟਕਾ ਸੂਰ ਕਾ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮੰਗਵਾਇ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਥੀਂ ਆਦਿ ਲੈ ਬੰਦਈਅਨ ਦੀਯੋ ਛਕਾਇ॥੧੫੦॥ ਲਾਇ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ੇ ਸਭੀ ਨੀਲੰਬਰ ਪਹਿਨਾਇ॥ ਭਰਮ ਭੇਦ ਸਬ ਮਿਟ ਗਯੋ ਭਈ ਏਕਤਾ ਆਇ॥੧੫੧॥ ਸਿਰਖੰਡੀ ਛੰਦ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਨਿਰਵੈਰ ਸੀ॥ ਪੰਥ ਬੀਚ ਸਤਿਕਾਰ ਤਾਂਹੀਯੋ ਏਸ ਕਾ॥ ਮਾਤ

ਸੁੰਦਰੀ ਤਾਂਹੀਯੋਂ ਲਿਖਿਆ ਏਸ ਕੂੰ॥ ਜਥੇਦਾਰ ਬਨਾਯਾ ਮਿਲ
ਕੇ ਖਾਲਸੇ॥ ਲਿਖ ਕਰ ਪਾਤੀ ਭੇਜੀ ਦਿੱਲੀ ਮਾਤ ਕੂੰ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋ ਗਈ ਏਕਤਾ॥ ਤੁਰਖ ਰਹਿਆ ਝਖ
ਮਾਰ ਬੀਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ॥ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜਹੇ ਬੀਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾ
ਗਏ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਅਰਦਾਸ ਦੋਵੇਂ ਵਕਤ ਇਹ॥ ਕਰੇ
ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ ਜਹਿ ਤਹਿ ਖਾਲਸਾ॥੧੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਇਮ ਬੀਤਯੋ ਬਾਦ ਏਤਕਾ ਆਇ॥ ਦਿੱਲੀ ਮਹਿ ਇੱਕ ਕਲ ਉਠੀ ਸੁਣੋ ਗਾਥ ਅਬ ਤਾਹਿ॥੧੫੩॥ ਬੇ-ਨਵਾ ਇਕ ਫ਼ਕੀਰ ਸੀ ਮਰਯੋ ਆਪਣੀ ਆਇ॥ ਤਿਸ ਮੈਂ ਸਾਹਿਬ ਅਜੀਤ ਕੋ ਤੁਰਕ ਪਕੜਨਾ ਚਾਇ॥੧੫੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ॥ ਗੈਲ ਅਜੀਤ

ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਆਰ॥ ਸਾਠ ਬਲੀ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਸਾਥ॥ ਹੋਯੋ
ਸ਼ਹੀਦ ਰਖ ਸਾਂਵੇ ਮਾਥ॥ ਸਬ ਸਿੰਘਨ ਲੜ ਦੀਏ ਪ੍ਰਾਨ॥
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸੁਣਯੋ ਇਮ ਕਾਨ॥ ਮਾਤਾ ਗੈਲ ਹਠੀ ਸਿੰਘ ਲੈ
ਕੇ॥ ਗਈ ਨਿਕਲ ਇਹ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਹਿ ਕੇ॥ ਨਾਸ ਤੁਰਕ ਰਾਜ
ਕਾ ਹੋਵੇ॥ ਸ਼ਕਤਿ ਅਕਾਲ ਇਨੈ ਕੀ ਖੋਵੈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਥੀ
ਮਾਤ ਅਲਾਇਆ॥ ਇਨ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਣ ਤੇ ਆਇਆ॥੧੫੫॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਚਾਰੋਂ ਦਿਸ ਇਮ ਪੰਥ ਤੇ ਗਈ ਸੀ ਬਿਪਤਾ ਛਾਇ॥
ਸਿੰਘ ਪਹਾੜੀਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਓਟ ਅਕਾਲ ਤਕਾਇ॥੧੫੬॥ ਦੋ
ਵੇਲੇ ਅਰਦਾਸ ਇਹ ਹੋਵੇ ਤਖਤ ਅਕਾਲ॥ ਭਲਾ ਹੋਵੇ
ਸਰਬਤ ਦਾ ਰਿਆਇਤ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਲ॥੧੫੭॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਇਮ
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ॥ ਦੇ ਸਿੰਘਨ ਕੂੰ
ਧੀਰ ਬਿਤੈ ਕਛੁ ਬਰਖ ਜਬ॥੧੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਯੂ ਨੱਬੇ

ਬਰਖ ਕੀ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਆਹਿ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਸਿੰਘਨ ਸਿਆਣਿਆਂ ਕੀਤੀ ਇਹ ਸਲਾਹਿ॥੧੫੯॥ ਕਾਲ ਸਬਹਨ ਕੇ ਸੀਸ ਪੈ ਬਚਯੋ ਨ ਇਸ ਬੀਂ ਕਾਇ॥ ਜੋ ਉਪਜਯੋ ਇਸ ਧਗਨਿ ਪੈ ਲੀਨੋ ਕਾਲ ਚਬਾਇ॥੧੬੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਰ ਮਸਲਤ ਚਲ ਲਵਪੁਰ ਆਏ॥ ਸਿੰਘਾਂ ਸੁਬੇਗ ਲੀਆ ਗੈਲ ਰਲਾਏ॥ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਬੀਂ ਆਦਿਕ ਔਰ॥ ਨਾਮੀ ਸਿੱਖ ਜੋ ਰਹਿਤ ਲਾਹੌਰ॥

ਰਹੀ ਇਨ ਕੇ ਸੂਬੇ ਤਾਈ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਇਮ ਬਾਤ ਅਲਾਈ॥
ਮੇਲਾ ਦੀਪਮਾਲਾ ਕਾ ਆਯੋ॥ ਚਾਹਤ ਖਾਲਸਾ ਉਸੇ ਲਗਾਯੋ॥
ਕੋਲੋਂ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਹੀ॥ ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਹਮ ਪਰ ਰਹੀ॥
ਝਗੜਾ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਨਾਹੀ॥ ਮੇਲਾ ਕਰ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਜਾਹੀ॥
ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਜੇਜੀਆ ਲੈਨਾ॥ ਸੂਬੇ ਦਾ ਸੀ ਆਖਰ
ਕਹਿਨਾ॥੧੬੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਣਾ ਮੇਲੇ ਬਾਦ੍ਹ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਮੁੜ ਆਇ॥ ਲਿਖ ਪਤਿਆ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਿੰਘਨ ਪਹੁੰਚਾਇ॥੧੬੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀਦਾਰ ਹਿਤ ਹੋਇਆ ਖਾਲਸਾ ਤਆਰ॥ ਉਧਰ ਦੋਖੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰਨ ਦੁਸ਼ਟ ਇਹ ਕਾਰ॥੧੬੩॥ **ਚੌਪਈ॥** ਦੇਸ ਧਰੋਹੀ ਮਿਲ ਕਰ ਸਾਰੇ॥ ਕਰਨ ਮੁਖਬਰੀ ਸਿੰਘਨ ਬਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਮਾ ਛੀਨਾ॥ ਗਾਬਾ ਗਿੱਲ ਔ ਦੁਸ਼ਟ ਨਗੀਨਾ॥ ਰਾਮੂ ਲੱਖੂ ਸਾਹਿਬ ਰਾਇ॥

ਇਤ ਆਦਿਕ ਦੇਖੀ ਸਬ ਆਇ॥ ਸੂਬੇ ਤਾਈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਪੁਰਬ ਸਿੰਘਨ ਕਾ ਜੋ ਇਹ ਆਇਆ॥ ਪਕੜੇ ਮਾਰੇ ਇਨ ਕੋ ਤਾਈ॥ ਮੁਕ ਰੇੜਕਾ ਨਿਤ ਦਾ ਜਾਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਜਿਸ ਰਾਖੇ ਆਪ॥ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪ੍ਰਤਾਪ॥੧੬੪॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਲਵਪੁਰੀ ਦਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਅਰਦਾਸ॥ ਲੈ ਹਲਕਾਰਾ ਆਇਆ ਚੱਕ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਪਾਸ॥੧੬੫॥ ਪਾਤੀ

ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਨ ਮੈਂ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰ॥ ਰਾਖਾ ਜਿਸ ਦਾ
ਆਪ ਹੋਇ ਕੌਨ ਉਸ ਮਾਰਨ ਹਾਰ॥੧੯੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਨੀਤੀ
ਸਮਝ ਤੁਰਕ ਕੀ ਲਈ॥ ਲਿਖ ਪਾਤੀਆਂ ਸਿੱਖਨ ਦਈ॥
ਕਲਗੀਧਰ ਇਮ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਹਯੋ॥ ਹਮ ਕੋ ਬੀਚ ਖਾਲਸੇ
ਲਹਯੋ॥ ਤਾਹੀਯੋ ਕਹਯੋ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ॥ ਖਾਲਸੇ ਮੈਂ ਹਉਂ ਕਰੋ
ਨਿਵਾਸ॥ ਇਸ ਲਈ ਹਮ ਨੈ ਦਰਸ਼ਨ ਹੇਤ॥ ਰਚਿਯੋ ਪੁਰਬ

ਦੀਵਾਲੀ ਕੇਤ॥ ਨਹੀਂ ਅਕਾਲ ਕੋ ਇਹ ਹੈ ਭਾਵੈ॥ ਦਰਸ਼ਨ
ਦੇਨ ਖਾਲਸਾ ਆਵੈ॥ ਕਛੁਕ ਸਮਾਂ ਅਬ ਹੋਰ ਲਗੈਗਾ॥ ਪਾਪ
ਨਾਸ਼ ਹੋ ਧਰਮ ਜਗੈਗਾ॥ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਕੋ ਇਮ ਹੀ ਭਾਨਾ॥
ਰਾਜ ਖਾਲਸਾ ਕਰੈ ਮਹਾਨਾ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੀਰ॥
ਇਮ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਦੀ ਹੈ ਧੀਰ॥੧੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਮਾਂ ਸਮਾਂ
ਸਮਰਥ ਹੈ ਸਮਾਂ ਸਭੀ ਤੇ ਆਇ॥ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਅਉਲੀਏ

ਬਚਯੋ ਨ ਇਸ ਥੀਂ ਕਾਇ॥੧੬੮॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸਮ ਜਗਤ
ਮੇਂ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਕੋਇ॥ ਖਾਤਰ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ
ਦੀਏ ਹੈ ਖੋਇ॥੧੬੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਪੁਰਬ ਦੀਵਾਲੀ ਕਾ ਜਬ
ਆਯੋ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਯੋ॥ ਨੇੜ ਤੇੜ ਥੀ ਸੰਗਤ
ਆਵੈ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਵਾਪਸ ਹੋ ਜਾਵੈ॥ ਜੰਗੀ ਸਿੰਘ ਨਹਿ
ਆਯੋ ਕਾਈ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀਏ ਬੰਦ ਕਰਾਈ॥ ਫੌਜਦਾਰ

ਰਹਿਆ ਝਖ ਮਾਰ॥ ਆਯ ਸਿੰਘ ਨਹਿ ਕੋ ਦਰਬਾਰ॥ ਪਾਇ ਭੋਗ ਦੇਗ ਵਰਤਾਈ॥ ਚੜ੍ਹਤਲ ਚੜ੍ਹੀ ਥੀ ਬਹੁਤ ਸਵਾਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਹੋਇਗੀ ਸੋਇ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਭਾਵੈ ਜੋਇ॥੧੭੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਇਮ ਬੀਰ ਨੇ ਮੇਲਾ ਦੀਓ ਲੰਘਾਇ॥ ਲਿਖਿਆ ਸੂਬੇ ਖਾਨ ਕਾ ਗਯਾ ਲਾਹੌਰੇਂ ਆਇ॥੧੭੧॥ ਗੈਲ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀਤੀ ਇਹ

ਬੀਚਾਰ॥ ਨਿਗਾਹ ਖਾਨ ਕੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਰਹਿਆ ਤੁਰਕ ਝਖ
ਮਾਰ॥੧੭੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਕਰ ਮਸਲਤ ਇਮ ਬਾਤ ਠਹਿਰਾਈ॥
ਸਿੰਘ ਭੂਪਤਿ ਕੋ ਭੇਜੋ ਭਾਈ॥ ਗੈਲ ਸਿੰਘ ਗੁਲਜਾਰਾ ਜਾਵੈ॥
ਹਮਰੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹੋ ਅਲਾਵੈ॥ ਸੰਘਤ ਘਨੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਈ॥
ਚੜ੍ਹਤਲ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਸਵਾਈ॥ ਇਸ ਤੇ ਕਾਜ ਸਓਰਦਾ
ਨਾਹਿ॥ ਪੁਰਬ ਵਿਸਾਖੀ ਬਾਦ ਪਹੁੰਚਾਹਿ॥ ਦਿਲ ਸੇ ਤਿਆਗੋ

ਕੁਟਲਤਾਈ॥ ਜਾਲ ਤਾਨ ਲਾਈ ਜੋ ਫਾਹੀ॥ ਜੇ ਕਰ ਇਸੀ
ਤਰਾਂ ਹੈ ਕਰਨਾ॥ ਪੈਸਾ ਅਸਾਂ ਕਹਾਂ ਤੇ ਭਰਨਾ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ
ਹੋਏ ਉਤੈ ਤਿਆਰ॥ ਭੂਪਤਿ ਸਿੰਘ ਔ ਸਿੰਘ
ਗੁਲਜਾਰ॥੧੭੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰ ਫਤੇ ਕਹਿ
ਅਸੂ ਹੋਇ ਅਸਵਾਰ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ਲਾਹੌਰ ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਘ
ਬਲਧਾਰ॥੧੭੪॥ ਸਿੱਖ ਲਾਹੌਰੀ ਗੈਲ ਲੈ ਗਏ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕੋਲ॥

ਦੱਸੀ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਦੁਸ਼ਟ ਖਾਨ ਕੇ ਖੇਲ॥੧੭੫॥ ਚੌਪਈ॥
ਕਠਨ ਬਾਤ ਜੋ ਤੁਮ ਨੇ ਆਖੀ॥ ਬਨੈ ਸੁਗਮ ਜੋ ਤਵ ਨ ਭਾਖੀ॥ ਹਮ ਤੋ ਮੇਲ ਆਪ ਸੇ ਚਹਿ ਹੈਂ॥ ਲੈਨ ਦੈਨ ਪਾਛੈ ਕਰ ਲਹਿ ਹੈਂ॥ ਲਿਖ ਦੇਵੈ ਹਮ ਸਭ ਕੇ ਤਾਈ॥ ਗੈਲ ਖਾਲਸੇ ਮੇਲ ਰਖਾਈ॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਤੁਮੈਂ ਸੱਚ ਕਹਿਹੌਂ॥ ਅਮਨ ਦੇਸ ਮਹਿ ਹਮ ਸਭ ਚਹਿਹੋਂ॥ ਇਮ ਬਾਤੈਂ ਮੀਠੀ ਉਨ ਕਹੀ॥ ਛੁਰੀ

ਬਗਲ ਮੁਖ ਰਾਮ ਹੈ ਲਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਜਿਸ ਵਲ ਹੈ ਆਪ॥
ਲਗੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਹਿ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ॥੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਟਪਟ
ਬਾਤੈਂ ਬਹੁ ਕਰੀ ਸੂਬੇ ਸਿੰਘਨ ਸਾਥ॥ ਸੱਦ ਕਾਜੀ ਤੋਬਾ ਕਰੀ
ਰੱਖ ਕੁਰਾਨ ਤੇ ਹਾਥ॥੧੭॥ ਸਾਂਪ ਬਿਖ ਕੋ ਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨੀਏ
ਦੁਧ ਪੀਆਇ॥ ਤੈਸੇ ਵੈਰੀ ਮਿਤ ਨਹਿ ਲਾਖੋਂ ਕਸਮ
ਉਠਾਇ॥੧੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘਨ ਤਾਂਈ॥

ਦਿਲ ਅਪਨੇ ਥੀਂ ਦੇ ਸਫਾਈ॥ ਖਸ਼ਟ ਚਾਰ ਦਿਨ ਦੀਏ
ਲਿਖਾਇ॥ ਮੇਲਾ ਕਰੋ ਸੁਧਾ ਸਰ ਜਾਇ॥ ਇਮ ਲਿਖਾਇ ਸਿੰਘਨ
ਜਬ ਲੀਆ॥ ਇਹ ਬੀਚਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਤਬ ਕੀਆ॥ ਦਸਮ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਇਨ ਥੀਂ ਗੈਲ॥ ਭੇਜ ਕਸਮ ਰਾਖੀ ਨਿਜ ਮੈਲ॥ ਸੇਵਾ
ਹਰੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜੋਇ॥ ਮੇਟਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਨਹਿ ਕੋਇ॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇਣਾ ਕੀਆ ਥੀ ਸਿੰਘਨ ਤਬ ਆਇ॥ ਦਸ

ਦਿਵਸ ਮੇਲਾ ਰਹੇ ਲਯਾ ਸਿੰਘਨ ਲਿਖਵਾਇ॥੧੯੦॥ ਗੈਲ
ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਬਾਤ ਇਮ ਲਈ ਖਾਨ ਨੇ ਠਾਨ॥ ਮੇਲ ਓਪਰਾ
ਦੁਸ਼ਟ ਕਾ ਰੱਖ ਕਰ ਬੀਚ ਕੁਰਾਨ॥੧੯੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਹੋਈ
ਬਾਤ ਉਤੈ ਹਟ ਆਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਫਤੇ ਗਜਾਏ॥
ਕੁਦਾਇ ਤੁਰੰਗ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਠਹਿਰੇ॥ ਆਂਖੈ ਗਹਿਰੀ ਚੜ੍ਹੇ
ਮੁਛਹਿਰੇ॥ ਭਰੀ ਕਚਿਹਰੀ ਸਬ ਨੇ ਹੇਰਾ॥ ਬਡ ਹੌਸਲਾ

ਸਿੰਘਨ ਕੇਰ॥ ਇਹ ਮੁੱਕਨ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਐ ਹੈਂ॥ ਇਕ ਦਿਨ
ਜੀਤ ਦੇਸ ਸਭ ਲੈ ਹੈਂ॥ ਇਨ ਕੇ ਸਾਥ ਬਣੀ ਹੀ ਰਹੈ॥ ਨੀਤੀ
ਇਹੋ ਅਸਾਂ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਗੈਲ ਅਹਿਲਕਾਰ॥ ਸੂਬੇ
ਕਰੀ ਖਾਸ ਵੀਚਾਰ॥੧੯੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੋਵੇਂ ਦੀਰਘ ਸੂਰਮੇ
ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ॥ ਸਕਲ ਸੁਣਾਈ ਬਾਰਤਾ ਮਨੀ ਸਿੰਘ
ਕੈ ਪਾਸ॥੧੯੩॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਨਿਰਭਉ ਸੀ ਭੈ ਨਾ ਮਨ ਮਹਿ

ਕਾਇ॥ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੈ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਹੀਏ ਹਰਖ ਬਢਾਇ॥੧੮॥
ਚੌਪਈ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਆਲਸ ਕੋ ਤਿਆਗੈ॥ ਸੇਵਾ ਪਹਿਰ ਨਿਸ
ਰਹਿੰਦੀ ਜਾਗੈ॥ ਕਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਜਪੈ ਜਪੁ ਜਾਪ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਕਾ ਬਡ ਪ੍ਰਤਾਪ॥ ਸਾਜ ਦੁਮਾਲਾ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੈ॥ ਨੀਲੰਬਰ
ਗਜ ਸਵਾ ਕਛਹਿਰੈ॥ ਪਕੜ ਦੁਤਾਰਾ ਗਾਵੈ ਬਾਣੀ॥ ਆਸਾ
ਵਾਰ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਖਾਣੀ॥ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇਗ॥ ਜਗ ਮੇਂ

ਚਲੇ ਦੇਗ ਔ ਤੇਗ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਕਰਨੀ॥ ਏਕ
ਜਿਹਵਾ ਸੇ ਜਾਇ ਨ ਬਰਨੀ॥੧੮੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੰਚ ਮਾਸ ਕਾ
ਸਮਾ ਇਮ ਬੀਤ ਗਯੋ ਥੀ ਆਹਿ॥ ਪੁਰਬ ਵਿਸਾਖੀ ਕਾ ਲਗਯੋ
ਚੱਕ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਾਹਿ॥੧੮੬॥ ਦੂਰੋਂ ਨੇੜਿਯੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਕਰਨ
ਲਈ ਦੀਦਾਰ॥ ਜੰਗੀ ਸਿੰਘ ਨਹਿ ਕੇ ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ
ਦਰਬਾਰ॥੧੮੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੂਹੀਏ ਪਹਿਲੋਂ ਖਬਰ ਪੁਚਾਈ॥

ਸੂਬੇ ਕੀ ਸਬ ਦੇਖ ਖੁਟਾਈ॥ ਲੱਖੂ ਭੇਜਿਆ ਓਸ ਵਜੀਰ॥
ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਸੁਧਾ ਸੁਰ ਤੀਰ॥ ਦੋਖੀ ਦੁਸ਼ਟ ਜਿਸੀ ਮਨ ਮੈਲ॥
ਤੁਰਕ ਫੌਜ ਲੈ ਆਯੋ ਗੈਲ॥ ਕਾਰਣ ਇਸੀ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ
ਆਏ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀਏ ਬੰਦ ਕਰਾਏ॥ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਇਮ
ਕਹਯੋ ਅਲਾਈ॥ ਹਮਰਾ ਸਮਾਂ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਈ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ
ਹਮ ਦੇਹੈਂ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਨਹੀਂ ਤੁਰਕ ਕੀ ਮਾਨੈ ਕਾਨ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ

ਗਾਥ ਇਹ ਭਈ॥ ਲੱਖੂ ਦੁਸ਼ਟ ਇਤ ਆਯੋ ਨਹੀਂ॥੧੮੮॥
ਦੋਹਰਾ॥ ਚੰਡਾਲ ਚੌਕੜੀ ਰਲ ਸਭੀ ਕਾਜੀ ਗੈਲ ਰਲਾਇ॥
ਪਾਸ ਖਾਨ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਸਮਝਾਇ॥੧੮੯॥
ਸੱਪ ਬੁਕਲ ਮਹਿ ਪਲ ਰਹਯਾ ਸਿੰਘਨ ਕਾ ਸਰਦਾਰ॥ ਬੈਠੇ
ਤੁਸੀਂ ਅਵੇਸਲੇ ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਕੂੰ ਸਾਰ॥ ੧੯੦॥ ਚੌਪਈ॥ ਮਨੀ
ਸਿੰਘ ਕੋ ਸਮਝੋ ਐਸ॥ ਸੱਯਦ ਹੈ ਤੁਰਕਨ ਮੈ ਜੈਸ॥

ਜਥੇਦਾਰ ਇਹ ਸਿੰਘਨ ਕੇਰਾ॥ ਹਮ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹੈ ਹੇਰਾ॥
ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕਾ ਇਹੋ ਪੁਜਾਰੀ॥ ਮਾਨੈ ਇਸ ਕੋ ਖਲਕਤ ਸਾਰੀ॥
ਦੀਰਘ ਆਯੂ ਇਸ ਕੀ ਆਹੀ॥ ਕਾਰਣ ਇਸੀ ਇਜ਼ਤ ਬਹੁ
ਪਾਹੀ॥ ਬਾਹਰੋਂ ਚਲ ਕਰ ਜੋ ਸਿੱਖ ਆਵੈਂ॥ ਪਹਿਲੋਂ ਇਸੀ ਕੋ
ਫਤੇ ਬੁਲਾਵੈਂ॥ ਖੁਲ ਜਬੀ ਸੇ ਤੁਮ ਨੇ ਦਈ॥ ਅਤਿ
ਸਿੱਖੜਿਆਂ ਬਹੁਤੀ ਚਈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਇਮ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਆਇ॥

ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਦੀਆ ਭਖਾਇ॥ ੧੯੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਚੜ੍ਹੀ ਫੌਜ
ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਮੱਰੋ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ॥ ਪਹੁੰਚ ਚੌਂਤਰਫੀਂ ਘੇਰਿਆ
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦਰਬਾਰ॥ ੧੯੨॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਥੀਂ ਆਦ ਲੈ
ਨਾਮੀ ਨਾਮੀ ਬੀਰ॥ ਫੜ ਲੈ ਗਏ ਲਾਹੌਰ ਮੈ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ
ਤੀਰ॥੧੯੩॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਿਤਕ ਸਿੰਘ ਸੀ ਪੁਰ ਰਾਮਦਾਸ॥
ਰਹਿੰਦੇ ਚੱਕ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਪਾਸ॥ ਲਿਆਏ ਪਕੜ ਸਭਨ ਕੇ

ਤਾਈ॥ ਬਾਲ ਬਿਰਧ ਨਹਿ ਛੋੜਿਯੋ ਕਾਈ॥ ਪੁਨ ਸਬ ਲੂਟ ਲੀਆ ਥੀ ਡੇਰ॥ ਅਪਨਾ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਹੇਰ॥ ਨੇੜ ਤੇੜਿਯੋਂ ਸਬ ਫੜ ਆਂਦੇ॥ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਅਖਵਾਂਦੇ॥ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਬੰਦ ਕਰਾਇ॥ ਸੂਬੇ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਆਇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਥੀ ਹਾਹਾਕਾਰ॥ ਮੱਚ ਗਈ ਬੀਚ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ॥੧੯੪॥

ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਥੀਂ ਆਦਿ ਸਿੱਖ ਜਿਤਕ ਪੰਜਾਬੇ ਮਾਹਿ॥

ਛੋਰ ਗਏ ਸਬ ਦੇਸ ਕੋ ਪੁਰ ਜੈ ਤਰਫ ਸਿਧਾਹਿ॥੧੯੫॥
ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਨਿਤ॥ ਹੋਣੀ ਵਰਤੈ
ਸਬਸ ਪੈ ਕੋਇ ਨਹਿ ਇਸ ਕਾ ਮਿਤ॥੧੯੬॥ ਚੌਪਈ॥ ਖਾਨ
ਬਹਾਦਰ ਲਾਇ ਕਛਹਿਰੀ॥ ਮੰਦ ਮੱਤ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤਿ ਜਹਰੀ॥
ਰਈਅਤ ਦੁਖੀਆ ਇਸ ਸੇ ਸਾਰੀ॥ ਜ਼ਾਲਮ ਅਸਲਮ ਖਾਂ ਸੇ
ਭਾਰੀ॥ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਭੇਜ ਹਕਾਰਾ॥ ਜਥਾ ਬੁਲਾਯੋ ਸਿੱਖਨ

ਸਾਰ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਦਿਸ ਤਬ ਹੇਰ॥ ਕਹੀ ਮੁੱਖੋਂ ਕਿਉਂ ਲਾਈ ਦੇਰ॥ ਸਬੀ ਖਾਲਸਾ ਬਾਰੈ ਡੇਰੈ॥ ਆਵੈ ਆਥਣ ਸੰਝ ਸਵੇਰੈ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਦੇ ਉਨ ਪਕੜਾਈ॥ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਮਤ ਤੇਰੀ ਆਈ॥੧੭॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤਬ ਇਮ ਕਹਿਓਃ ਸੁਣੋ ਬਹਾਦਰ ਖਾਨਨੂੰ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬੋਲੋ ਝੂਠ ਤਉ ਖਾ ਕੇ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ॥੧੮॥ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਖਾਨ ਜੀਨੂੰ ਨਹਿ

ਸਿੰਘਨ ਕਾ ਕਾਮ॥ ਕੱਟ ਜਾਏ ਅੰਗ ਅੰਗ ਭੀ ਦੇਣਾ ਦਗਾ
ਹਰਾਮ॥੧੯੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਭਰੀ ਕਚਹਿਰੀ ਤੁਰਕਨ ਮਾਹਿ॥
ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤਬ ਕਹਿਆ ਅਲਾਇ॥ ਝੂਠ ਬੋਲ ਤਉ ਦਗਾ
ਕਮਾਵੇ॥ ਨਹਿ ਕਰਣੀ ਤੇ ਤੁਮ ਪਛਤਾਵੇ॥ ਗੈਲੋ ਕਹਿਆ
ਤਬ ਸਿੰਘ ਗੁਲਜ਼ਾਰ॥ ਨਹਿ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਇਹ ਕਾਰ॥ ਖਲ
ਸਿੰਘ ਕੀ ਲਹਿ ਜੇ ਪੁਠੀ॥ ਤਉ ਭੀ ਕਰੇ ਬਾਤ ਨਹਿ ਝੂਠੀ॥

ਭੂਪਤ ਸਿੰਘ ਕਰ ਆਖੈ ਗਹਿਰੀ॥ ਬੋਲਯੋ ਸਾਹਵੇਂ ਬੀਚ ਕਚਹਿਰੀ॥ ਸੁਣੋ ਖਾਨਨੂੰ ਇਹ ਰਾਜ ਨ ਰਹਿਸੀ॥ ਕੋਟ ਪਾਪ ਕਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਢਹਿਸੀ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਇਹੋ ਅਰਦਾਸ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜ ਕਾ ਹੋਵੈ ਨਾਸ॥੨੦੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਬਲਵਾਨ॥ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਅਉਲੀਆ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਕਾਨ॥੨੦੧॥ ਇਤ

ਆਦਿਕ ਸਬ ਸੁਖੀ ਸਿੱਖ ਗੈਲ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੋਇ॥ ਕਸ਼ਟ ਦੀਏ ਬਹੁ ਖਾਨ ਨੇ ਕਥਨ ਬੀਚ ਨਹਿ ਕੋਇ॥੨੦੨॥ ਚੌਪਈ॥
ਹਾੜ੍ਹ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮ ਥਿਤ ਆਹੀ॥ ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ ਇਕਾਨਵੇਂ ਮਾਹੀ॥
ਜਾਇ ਨਿਖਾਸ ਚੌਂਕ ਕੇ ਬੀਚ॥ ਸੂਬੇ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਨੀਚ॥
ਪਹਿਲੋਂ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਤਾਈ॥ ਕਾਜੀ ਫ਼ਤਵਾ ਦੀਓ ਸੁਣਾਈ॥ ਤੇਸੇ ਗੈਲ ਜਲਾਦੈ ਆਇ॥ ਬੰਦ ਬੰਦ ਦੀਏ ਜੁਦਾ

ਕਰਾਇ॥ ਪੀਛੇ ਸਿੰਘ ਗੁਲਜਾਰੇ ਕੇਰੀ॥ ਪੁੱਠੀ ਖੱਲ ਲਾਹੀ ਬਿਨ ਦੇਰੀ॥ ਭੂਪਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਆਂਖ ਕਢਾਇ॥ ਫੇਰ ਚਰਖੜੀ ਦੀਯੇ ਚੜ੍ਹਾਇ॥ ਜਹਾਂ ਭਯੋ ਇਹ ਸਾਕਾ ਭਾਰੀ॥ ਖ਼ਲਕਤ ਦੇਖਣ ਆਈ ਸਾਰੀ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਜਿਤਕ ਸਿੰਘ ਔਰ॥ ਕਰੈ ਸ਼ਹੀਦ ਦੁਸ਼ਟ ਤਿਹ ਠੌਰ॥੨੦੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਦੁਸ਼ਟ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗੁਰ ਤਾਲ॥ ਮਿੱਟੀ ਸਾਥ ਭਰਾਯੋ

ਲਿੱਦ ਚਮ ਹੱਡ ਡਾਲ॥੨੦੪॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਗਾਥ ਜਿਮ
ਲਿਖੀ ਸੁਣੀ ਥੀ ਆਇ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਇਸ ਭਾਟ ਨੇ ਦਿੱਤੀ
ਸਭੋ ਸੁਣਾਇ॥੨੦੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਸਿੰਘ ਸੰਗਰਾਮ ਬੀਰ ਇਕ
ਭਯੋ॥ ਪੋਤਾ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕਾ ਆਯੋ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਂਚ ਸੁਤ
ਆਗਰੀ॥ ਜਿਨ ਮੇਂ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਬਲਕਾਰੀ॥ ਸਕਲ
ਪਰਵਾਰ ਮੇਲ ਇਨ ਕਾ ਸਾਰਾ॥ ਗੈਲ ਇਨੋਂ ਕੈ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰਾ॥

ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਈ॥ ਗੈਲ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਾਈ
ਬਨਾਈ॥ ਕਛੁ ਚਿਰ ਰਹੇ ਲਾਡਵੇ ਬੀਚ॥ ਏਕ ਗਾਮ ਰਾਜੇ
ਤਿਹ ਦੀਚ॥ ਹਮਰੋ ਕਾਮ ਵਧਾਈਆਂ ਲੈਨ॥ ਫਿਰ ਤੁਰ ਕੇ
ਜਸ ਇਨ ਕਾ ਕਹਿਨ॥ ਸੇਵਾ ਹਰੀ ਭਾਦਸੋਂ ਮਾਹਿ॥ ਕਛੁਕ
ਕਾਲ ਬਿਤਾਯੋ ਤਾਹਿ॥੨੦੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ ਪੋਥੀ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀ ਲਾਡਵੇ ਮਾਹਿ॥ ਪਾਯੋ ਭੋਗ ਆ ਭਾਦਸੋਂ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਹਿ॥੨੦੭॥ ਸਮਾਪਤੰ॥

ਪੋਥੀ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਕਵੀ ਕ੍ਰਿਤ - ਸ਼ਹੀਦੀ ਬਿਲਾਸ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਟ ਪਾਸੋਂ ਲਾਡਵੇ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਡੱਲੇਵਾਲੀਆ ਇਕ ਪਿੰਡ ਭੇਟਾਂ ਕਰਕੇ ਰਚਵਾਇਆ॥ ਇਹ ਪੋਥੀ ਲਿਖਣੀ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਸੀ ਲਾਡਵਾ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਭਾਦਸੋਂ ਵਿਚ॥ ਅਸਲ ਪੋਥੀ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਉਤਾਰੇ ਵਾਲੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੁਛ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ -

ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਲਾਸ ਪੋਥੀ ਕੀ ਨਕਲ ਭੱਟਖਸ਼ਰੀ ਸੇ ਕਾਰਤਕ ਵਦੀ ਏਕਮ ਸਾਲ ੧੯੩੧ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੇਂ ਕੀ॥ ਨਕਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਭੱਟ, ਭਾਦਸੋਂ ਨਿਵਾਸੀ, ਪਰਗਨਾ ਥਾਨੇਸਰ॥

ਇਸ ਪੋਥੀ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀ ਭਟ ਛੱਜੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਟ ਦੇ ਲਿਖਤ ਕੇ ਉਤਾਰੇ ਕਾ ਉਤਾਰਾ ਹੈ॥

ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਭੱਟ

ਭੱਟ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਵੰਸ਼ - ਭੱਟ ਭਿਖਾ ਜੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭੱਟ ਕੀਰਤ ਜੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭੱਟ ਥੋਹਬ ਜੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭੱਟ ਹਰਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਭੱਟ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਏ ਹਨ॥ ਭੱਟ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਜੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਣੇ ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ॥

ਲਾਡਵਾ

ਲਾਡਵਾ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਇਥੇ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਨਾਲ, ਨੌਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ॥ ਏਥੇ ਦੇ ੨ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੰਘ ਚਮਕੌਰ ਗੜ੍ਹੀ ਦੇ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਏਥੇ ਦੇ ਨਵਾਬ/ਨਾਇਕ ਧੁੰਮਾਂ ਜੀ - ਗੁਰੂ ੯ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਕੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੋ ਉਪਰੰਤ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਜੀ/ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਸੀਸ ਲੇਕਰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਆਏ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਣ ਭਟ ਬਹਿਆਂ ਦੇਂਦੀਆਂ

ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਰਾਬਤਾ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਚਰਨ ਪਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅੱਜ ਗੁਰੂਦਵਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਤਾਲਪੁਰੀ ਸਾਹਿਬ ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਹੈ।

ਪੋਥੀ ਦੀ ਸੇਵਾ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ - ਗੁਰੂ ਕੇ ਖੋਜੀ

ਖੋਜੀ - ਦਾਸ ਦਰਸ਼ਦੀਪ ਸਿੰਘ

ਟਾਈਪ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ - ਭਾਈ ਕਰਮਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼॥

ਸਪੰਰਕ

ਗੁਰੂ ਕੇ ਖੋਜੀ : (+91) 7206164380

ਈ-ਮੇਲ: gurukekhoji@gmail.com

ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ: @gurukekhoji